PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 2831 | Sâmbătă 28 Noembrie 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

Reducerea impozitelor asupra salariilor, contribuție la îmbunătățirea traiului celor ce muncesc (pag. 2-a).

V. Em. Galan — Tinerețea lui Tu Go-hua (pag. 2-a).

E. Mihăilescu și **N. Pană** — *Foileton*: Găinile din vârful dealului Ținc (pag. 2-a).

T. Marian — O seară în casa unui țăran întovărășit (pag. 3-a).

Pentru o intensă agitație vizuală în campania de alegeri! (pag. 3-a).

Lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii (pag. 3-a).

Un ziar iranian despre planurile americano-engleze în Iran (pag. 4-a).

Concedieri în masă în S.U.A. (pag. 4-a).

Nota Guvernului Sovietic adresată Guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. cu privire la convocarea unei conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe (pag. 4-a).

Atmosferă de pesimism la conferința dela Haga (pag. 4-a).

Impresiile unui ziarist indian despre R.P.R. (pag. 4-a).

Sarcinile comitetelor raionale de partid în campania de alegeri

Se apropie ziua când în toate orașele și satele patriei noastre vor avea loc alegerile de deputați pentru sfaturile populare — organe locale ale puterii de stat. Desfășurarea primei etape a campaniei electorale a dovedit creșterea conștiinței politice a maselor largi ale oamenilor muncii din țara noastră și a răspunderii lor pentru rezolvarea problemelor obștești, interesul lor puternic pentru îmbunătățirea activității sfaturilor populare.

In perioada actuală, sarcinile organelor și organizațiilor de partid cresc și mai mult. Un rol deosebit le revine comitetelor raionale de partid, care înfăptuesc conducerea politică efectivă a întregii activități din raza raioanelor. Traducerea în viață a programului de măsuri economice adoptat de plenara C.C. al P.M.R. din 19—20 August în vederea dezvoltării economiei naționale și a îmbunătățirii nivelului de trai al oamenilor muncii se poate realiza numai cu contribuția activă a maselor largi dela orașe și sate. Principala sarcină a comitetelor raionale de partid este organizarea și desfășurarea unei intense munci politice de masă, astfel ca toți oamenii muncii să cunoască temeinic politica partidului și sarcinile ce le revin din Hotărîrile plenarei, să lupte pentru înfăptuirea lor.

Numeroase comitete raionale de partid desfășoară larg munca politică, îndrumă și sprijină organizațiile de bază, pentru a-i asigura un conținut bogat. Ajutate de comitetul raional de partid, multe organizații de bază din raionul Câmpeni au mobilizat țăranii muncitori ca în cinstea alegerilor să ia parte la diferite acțiuni de folos obștesc.

Unele comitete raionale de partid nu dau însă importanța cuvenită conținutului muncii politice de masă. Dintre agitatorii trimiși pe teren unii s'au mărginit doar să-i invite pe cetățeni la verificarea listelor de alegători.

Desigur că lămurirea alegătorilor asupra unor asemenea chestiuni ca verificarea listelor de alegători are o mare însemnătate și trebue să fie nelipsită în munca de agitație. Reducând însă agitația politică numai la această latură, se micșorează eficacitatea muncii politice de masă.

Comitetele raionale de partid trebue să asigure ca în săptămânile până la alegeri, fiecare alegător să fie vizitat de către agitatori și lămurit asupra politicii partidului, ca și asupra problemelor tehnice ale votării. Agitatorii trebue să arate limpede oamenilor muncii că singura cale justă pentru ridicarea nivelului lor de trai este lupta de zi cu zi pentru mărirea producției, ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost, să-i mobilizeze în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului. Un rol însemnat în mărirea producției bunurilor de larg consum este chemată să-l aibă industria locală. Comitetele raionale trebue să folosească campania electorală pentru a stimula interesul organelor locale și ale oamenilor muncii în direcția descoperirii și folosirii resurselor și posibilităților locale.

O atenție deosebită trebue să acorde comitetele raionale de partid muncii politice de masă la sate. Aici agitația pentru alegerile de deputați în sfaturile populare trebue strâns împletită cu lămurirea țăranilor muncitori asupra însemnătății ajutorului pe care li-l acordă clasa muncitoare, partidul și statul în scopul obținerii de recolte mari, al sporirii producției la hectar, al dezvoltării creșterii vitelor. Agitatorii trebue să arate țăranilor muncitori că este de datoria lor să răspundă acestui ajutor frățesc, îndeplinindu-și obligațiile față de stat. Membrii de partid, activiștii din aparatul de stat, din sfaturile populare, agitatorii trebue să fie exemplu în îndeplinirea completă a obligațiilor de colectare. Multe comitete raionale de partid subapreciază munca de agitație la sate, și în special munca agitatorilor localnici. Sunt comitete raionale de partid, ca de pildă Brăila, care consideră că din moment ce trimit în fiecare Duminică agitatori dela oraș la sate, problema muncii de agitație la sate este rezolvată. Această concepție este profund greșită. Oricât de buni ar fi agitatorii trimiși dela oraș la sate, munca lor nu va putea da roade temeinice dacă agitatorii din satul respectiv nu vor duce ei înșiși o permanentă muncă politică de masă.

Agitatorii trebue să vorbească alegătorilor despre politica partidului nostru care e pusă în slujba apărării păcii, să le explice că întărirea regimului democrat popular din patria noastră înseamnă în același timp întărirea puternicului lagăr al păcii în lumea întreagă.

In scopul ridicării nivelului muncii de agitație, comitetele raionale de partid trebue să se ocupe îndeaproape de pregătirea secretarilor organizațiilor de bază, ca aceștia, pe baza cunoașterii situației concrete din fiecare circumscripție electorală, să-i poată instrui temeinic pe agitatori. Este necesar ca agitatorii care duc munca în campania electorală să cunoască Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale cu privire la alegeri, să cunoască foarte bine realizările regimului democrat popular și ale sfaturilor populare locale, Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la problemele întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, colectărilor, achizițiilor, contractărilor, etc. Trebue asigurată continuitatea în munca agitatorilor, ca ei să poată cunoaște pe fiecare alegător din grupul de case ce i-a fost repartizat, să aibă legături strânse cu aceștia. Comitetele raionale trebue să asigure ca agitatorii să facă cunoscut fiecărui alegător din ce circumscripție regională, raională și comunală face parte.

Un rol important în desfășurarea muncii politice în campania de alegeri îl au întâlnirile între candidați și alegători. In întâlnirile cu alegătorii, în convorbiri sau prin vizitarea la domiciliu a alegătorilor, candidatul trebue să lămurească alegătorii asupra politicii partidului și guvernului, să-i mobilizeze pe alegători la realizarea sarcinilor economice care stau în fața sfatului popular local. Pentru candidații din circumscripțiile electorale comunale va fi un titlu de cinste dacă toți cetățenii din circumscripția unde candidează își vor îndeplini toate obligațiile către stat. Candidații au datoria să fie ei, în primul rând, un exemplu în ce privește îndeplinirea obligațiilor de colectare.

Comitetele raionale de partid trebue să acorde o atenție deosebită pregătirii multilaterale a candidaților ca aceștia să devină buni agitatori, să cunoască rolul sfaturilor populare, sarcinile lor în dezvoltarea economiei locale, pentru a contribui la obținerea unui belșug de produse necesare ridicării în scurt timp a nivelului material și cultural al celor ce muncesc.

Comitetele raionale trebue să asigure ca fiecare alegător să cunoască pe candidații propuși în circumscripțiile regională, raională, orășenească sau comunală din care face parte.

In organizarea și desfășurarea muncii politice de masă pentru alegerea de deputați în sfaturile populare locale, sarcini însemnate le revin organizațiilor de masă. Comitetele raionale de partid trebue să se ocupe îndeaproape de participarea activă și largă la munca politică a organelor sindicale, punând un accent deosebit pe desfășurarea sistematică a muncii politice în grupa sindicală. In cadrul grupelor sindicale trebue larg popularizate recentele hotăriri ale guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și reducerea impozitului asupra salariilor. Este necesar ca comitetele raionale de partid să aibă atenția îndreptată spre mobilizarea organizațiilor U.T.M. — care au mari posibilități de organizare a muncii politice în rândurile tineretului; trebue îmbunătățită mai ales munca politică de masă în rândurile tineretului studios și a tineretului dela sate. Pentru întărirea muncii politice în rândurile femeilor este necesar să fie antrenate în primul rând delegatele de femei; ele trebue îndrumate să viziteze acasă grupurile de 10 femei care le-au ales și să le adune, pentru a le lămuri asupra rolului și sarcinilor sfaturilor populare, să le arate marea contribuție pe care o pot da femeile la înfăptuirea unor realizări gospodărești locale, să le mobilizeze în diferite acțiuni obștești.

Comitetele raionale de partid dispun de nenumărate forme și mijloace pentru desfășurarea muncii politice de masă.

Un mijloc deosebit de important în agitația politică îl constitue punctul de agitație. Din păcate însă multe comitete raionale de partid au o atitudine formală față de activitatea punctelor de agitație, mulțumindu-se cu faptul că acestea au o firmă și sunt patronate de câte o organizație de bază. Comitetul raional de partid Găești, în loc să se ocupe de organizarea unor colective bine pregătite pentru conducerea punctelor de agitație, a admis ca la unele puncte să se facă liste de funcționari din instituții, care să fie „de serviciu".

Comitetele raionale de partid au datoria să acorde o atenție permanentă punctelor de agitație și în special conținutului activității lor. Eie trebue să ajute colectivele de conducere ale punctelor la întocmirea unor programe atractive și pline de conținut, să organizeze extinderea experienței înaintate. In etapa actuală a campaniei electorale activitatea punctelor de agitație trebue axată pe organizarea întâlnirilor între candidați și alegători.

O contribuție însemnată la mobilizarea maselor în campania de alegeri o pot da manifestările cultural-artistice.

Comitetele raionale de partid trebue să inițieze organizarea de conferințe, deplasări ale echipelor culturale dela orașe la sate și invers. Cercurile de citit, convorbirile în grup, cluburile și colțurile roșii, stațiile de radioficare, gazetele de perete, presa centrală și locală — toate aceste mijloace trebue intens folosite.

In majoritatea raioanelor agitația vizuală este insuficient folosită în campania de alegeri. In comunele Curătele și Budureasa din raionul Beiuș nu se vedea până acum câteva zile nicio lozincă, niciun afiș în legătură cu alegerile, în timp ce la sfaturile populare din aceste comune se aflau nedifuzate însemnate cantități de materiale. Comitetele raionale trebue să asigure rapida răspândire a întregului material de agitație scrisă: broșuri, afișe, lozinci, pliante, fotomontaje, etc., să ia măsuri ca aceste materiale să nu fie stocate nicăieri, ci să ajungă imediat la dispoziția alegătorilor.

Ajutorul concret, controlul sistematic al comitetelor raionale asupra activității organizațiilor de bază este hotăritor pentru buna desfășurare a muncii. Birourile comitetelor raionale, toți membrii comitetelor raionale, trebue să controleze munca organizațiilor de bază pe teren și să le ajute în mod concret în îndeplinirea sarcinilor în alegerile pentru sfaturile populare.

In felul acesta comitetele raionale de partid vor contribui la succesul deplin al alegerilor, la transformarea campaniei electorale într'o adevărată școală de educare a maselor, de activizare a acestor mase în lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

Scutiri și reduceri de impozite pe clădiri

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române a dat o Hotărîre prin care se stabilesc unele scutiri și reduceri de impozite pe clădiri.

Potrivit acestei hotărîri, clădirile noi, destinate pentru locuință, se scutesc de impozitul local pe clădiri pe timp de 5 ani dela data la care se vor da în folosință.

De asemenea, hotărîrea prevede că impozitul local pe clădiri stabilit prin Decretul Nr. 18/1952 art. 8 se reduce cu începere dela 1 Ianuarie 1954 cu 25% pentru muncitori, funcționari, literați, oameni de știință, de artă, meseriași cooperatiști, pensionari și celelalte categorii impuse cu cota de 1% asupra valorii clădirilor lor, și cu 20% pentru celelalte categorii ale populației.

Țara întreagă se pregătește de alegeri

Alegătorii se sfătuiesc cu candidatul lor

In sala căminului cultural „Ady Endre" din cartierul agricol Seleuș al orașului Oradea, numeroși muncitori dela fabrica de bere „Munca", colectiviști, țărani muncitori și gospodine au venit să se întâlnească cu Emeric Toth, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală orășenească nr. 199, membru al gospodăriei agricole colective „8 Martie".

Candidatul a vorbit alegătorilor despre numeroasele acțiuni și realizări ale sfatului popular orășenesc pentru înflorirea orașului, pentru culturalizarea maselor și ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc. El a arătat că datorită sprijinului acordat de cetățeni s'au construit în oraș, prin muncă voluntară, un teatru de vară cu o capacitate de peste 3.000 locuri, un cămin cultural în colonia Cinka Panna, s'a lărgit capacitatea sălilor de clasă din școli și a grădinițelor de copii. Deasemeni, s'au deschis numeroase magazine în cartierele mărginașe ale orașului și s'a lărgit totodată rețeaua electrică. In prezent, în centrul orașului Oradea se construește un bloc muncitoresc cu 2 etaje și 24 de apartamente având câte 2 camere, bale și dependințe, iar la parter vor fi amenajate un magazin de desfacere și o farmacie.

Printre participanții la adunare care au luat cuvântul a fost și colectivistul Iosif Szegedi care a arătat că și în cartierul Seleuș, sfatul popular orășenesc a obținut o serie de realizări printre care și înființarea unui spital T.B.C., înzestrat cu toate aparatele necesare. Datorită sprijinului sfatului popular și al tehnicienilor secției agricole — a spus el — gospodăria noastră colectivă a obținut anul acesta recolte mult mai bogate față de anul trecut. De pildă, la porumb s'au recoltat 5.000 kg. la ha., la grâu 2200 kg. la ha., la floarea soarelui de soiul „Jdanov" 2.540 kg. la ha., iar de pe cinci hectare de grădină irigată, gospodăria a livrat cooperativelor din orașul Oradea mari cantități de legume și zarzavaturi.

Unii cetățeni au propus candidatului să ceară sfatului popular prelungirea liniei de tramvai până în centrul cartierului Seleuș și refacerea fântânii arteziene.

Tânărul Marin Stoianov, fiu de țăran muncitor de naționalitate bulgară, a propus candidatului să ceară sfatului popular ca în primăvara anului viitor să se preocupe de lărgirea capacității grădinilor de legume și zarzavaturi.

In cuvântul său, Ștefan Costelni, președintele gospodăriei colective „8 Martie" din Seleuș, a arătat preocupările colectiviștilor în timpul iernii. Președintele gospodăriei colective a cerut sprijinul sfatului popular în vederea executării construcțiilor necesare gospodăriei.

Spectacole pentru alegători

In cinstea alegerii deputaților în sfaturile populare, colectivul Teatrului de Stat din Brăila a hotărît ca în afara programului obișnuit să pregătească 2 echipe de actori care să prezinte, în diferite întreprinderi, instituții și școli, programe pentru alegători.

La întocmirea și pregătirea acestor programe, participă cu multă însuflețire colectivul de actori dela acest teatru. Programele cuprind scenete, dialoguri, recitări și lecturi literare, etc.

(Agerpres)

Avântul întrecerii socialiste

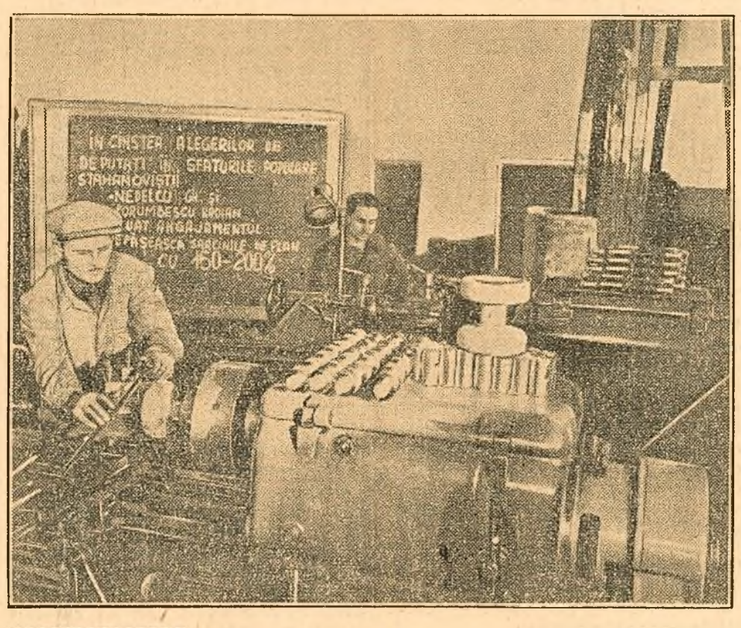

Pe zi ce trece sporește numărul de mașini și unelte agricole pe care muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor metalurgice le trimit țărănimii muncitoare. In primele 10 luni ale anului 1953, uzinele „Semănătoarea", de exemplu, și-au depășit simțitor sarcinile ce le reveneau, dând în același timp, peste plan, 39 tone piese de schimb pentru semănători și secerători-legători.

In clișeu: **Pe linia de strunguri a maistrului Gh. Rădulescu, strungarii stahanoviști Gh. Nedelcu** (stânga), **Radian Porumbescu** (dreapta), **fac un schimb de experiență cu privire la aplicarea metodelor de tăiere rapidă Bâcov-Bortchevici și de tăiere intensivă Colesov. In întrecerea socialistă în cinstea alegerilor de deputați pentru sfaturile populare, cei doi strungari obțin zilnic aproape de două ori mai multe piese decât este prevăzut în plan.**

Realizările minerilor dela Vulcan

PETROȘANI (dela corespondentul nostru). — Lună de lună, colectivul de mineri, tehnicieni și ingineri dela exploatarea carboniferă Vulcan, antrenați în întrecere socialistă, și-a îndeplinit și depășit sarcinile de plan, atât la extracția cărbunelui, cât și la lucrările de pregătire. Sectorul VII — sector de tineret — este fruntaș în întrecerea socialistă, îndeplinind și depășind angajamentele luate. Până la 20 Noembrie, minerii și tehnicienii acestui sector au extras 310 tone de cărbune peste plan. Tot în acest timp sectorul IV a extras peste plan 190 tone de cărbune, iar sectorul I a extras 109 tone.

Pentru obținerea acestor succese au depus eforturi deosebite brigăzile conduse de minerii stahanoviști Ion Nicoară, Octavian Iancu, Ion Raporteanu și alții.

Ciment și klinker peste plan

TURDA (dela corespondentul nostru). — La fabrica de ciment „Victoria Socialistă" din Turda, întrecerea socialistă capătă o tot mai mare amploare. Cantități sporite de ciment iau drumul șantierelor de construcții ale patriei.

In luna aceasta, până la data de 25 Noembrie, au fost înscrise pe graficele întrecerii sute de tone de ciment, klinker, ipsos etc. peste plan. Numai echipa de morari condusă de stahanovistul Andrei Bărbuță a dat 562 tone de ciment peste plan, iar echipa morarului utemist Ioan Petran 579 tone. La cuptoarele de klinker, cele mai bune rezultate le-a obținut echipa arzătorului stahanovist Nicolae Ciocârlan. Această echipă a reușit să realizeze peste planul stabilit cantitatea de 449 tone de klinker.

Muncitorii fabricii de ciment „Victoria Socialistă" sunt mândri că din rândurile lor, mulți muncitori și tehnicieni sunt propuși candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare. Printre aceștia se află stahanovistul Grigore Sipos, maistru morar, stahanovistul Ludovic Török, maistru zidar, Simion Podaru, președintele comitetului de întreprindere și alții.

Ne scriu corespondenții voluntari despre realizările sfaturilor populare

Numeroși corespondenți voluntari ne scriu despre realizările care se înfăptuesc în satele și comunele patriei noastre de către sfaturile populare.

Ei vorbesc despre entuziasmul cu care participă oamenii muncii la efectuarea diferitelor lucrări și construcții cu caracter social-cultural, menite să îmbunătățească condițiile de trai ale poporului muncitor.

„In comuna noastră, Bolboși, raionul Strehaia, ne scrie corespondentul voluntar **Trifan C. Ivașcu**, au fost construite până acum două cămine culturale și a fost refăcută o școală. Unul din căminele culturale va fi complect gata în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare, iar celălalt a fost construit în satul Bolboși. Până la 20 Decembrie acest cămin va fi gata până la roșu. Școala din satul Ohaba-Jiu, refăcută, a și intrat în funcțiune.

Corespondentul mai arată că aceste construcții au fost realizate din inițiativa sfatului popular comunal, prin autoimpunere și cu contribuția țăranilor muncitori care au efectuat muncă voluntară.

Ion C. Țandără, Ștefan Țurlea, Ion A. Glosu, Iulian Cireașă, Anton Predescu și alții — arată mai departe corespondentul — au contribuit zi de zi prin muncă voluntară la ridicarea acestor clădiri.

Din rândurile celor mai buni gospodari, închele tov. Trifan C. Ivașcu scrisoarea, au fost propuși candidații în alegerile de deputați pentru sfaturile populare.

★

Alt corespondent voluntar, tov. **Grigore Holdiș**, ne scrie că în comuna Sarășău raionul Sighet, au și intrat în funcțiune în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare, o școală nouă și un nou local în care funcționează sfatul popular comunal. Realizarea acestor construcții se datorește atât sfatului popular care a pus la dispoziție materiale de construcție din resurse locale cât și țăranilor muncitori care au contribuit prin autoimpunere și cu o parte din materialul lemnos.

Deputați și țărani muncitori cum sunt tov. Vasile Oros, Maria Ofrim, Ion Grigore, Ion Eremia, Pintea Pop și alții au transportat cu vitele materialul lemnos din pădure.

Pe timpul primarilor și al membrilor consiliilor comunale, cu toți unelte ale boerilor și grofilor de alde Jurca și Mihali care stăpâneau mari moșii în partea locului, comuna n'a avut un local de școală. „Acum însă, de când sfatul popular gospodărește treburile comunei, am ajuns să ne construim numai în doi ani, cu propriile noastre puteri, și școală și local pentru sfat" — închele corespondentul.

★

„Ziua de 20 Decembrie este întâmpinată de țăranii muncitori din comunele Crețești și Vladimiru din raionul Gilort — ne scrie corespondentul voluntar **Gheorghe Cioană** — cu noi realizări gospodărești".

In comuna Crețești s'a construit o școală de 4 ani și un grajd comunal, iar în comuna Vladimiru s'a construit un cămin cultural. Noile construcții vor intra în funcțiune în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare. Ele au fost înfăptuite prin autoimpunere și muncă voluntară.

Construcții ale cincinalului

Cea mai tânără termocentrală

Intr'una din zilele trecute, lângă comuna Sângeorgiu de Pădure din Regiunea Autonomă Maghiară, în mijlocul unui vast șantier, au început primele probe în camerele de comandă a celei mai noi termocentrale electrice a planului nostru de electrificare. Un grup de ingineri și tehnicieni, adunați în jurul aparatelor, au urmărit cu emoție oscilațiile acelor indicatoare și luminile beculețelor colorate care arătau că instalația noii termocentrale este în perfectă stare, gata să intre în funcțiune.

Peste puțin timp, încă în iarna aceasta, noua termocentrală va începe să furnizeze milioane de kilowați-ore de energie electrică. Echipele de montori se străduesc, sub îndrumarea specialiștilor sovietici, să scurteze cât mai mult cu putință timpul de efectuare a fiecărei operații, să grăbească ziua când paletele marii turbine vor începe să lucreze transformând puterea aburului în energie electrică.

Termocentrala dela Sângeorgiu de Pădure este una din cele mai noi realizări ale planului cincinal și ale planului de electrificare a țării. Ca toate marile construcții ridicate în anii puterii populare, termocentrala dela Sângeorgiu de Pădure va intra în funcțiune la numai doi ani și jumătate dela începerea lucrului. Constructorii au desfășurat lucrările într'un ritm extrem de rapid, necunoscut în vremea burgheziei. Clădirea imensă a sălii mașinilor, construcțiile auxiliare, unele din ele foarte complicate, au putut fi ridicate astfel într'un timp de trei-patru ori mai scurt decât ar fi fost necesar pe vremuri. Pentru aceasta, constructorii au depus eforturi, s'au străduit — în cadrul întrecerii socialiste — să-și organizeze din ce în ce mai bine munca, depășind lună de lună sarcinile planificate.

Apropierea punerii în funcțiune a primului grup insuflețește tot mai mult munca constructorilor și montorilor. In timp ce pe schelele șantierului, zidarii și dulgherii se străduesc să grăbească ritmul construcțiilor, tehnicienii montori asamblează cu grijă piesele complicate ale marii turbine și ale celorlalte aparataje cu ajutorul cărora energia electrică va fi trimisă pe linia de înaltă tensiune.

La fiecare pas, la fiecare loc de muncă, poți afla secretul ritmului neobișnuit de rapid în care a fost construită termocentrala: ajutorul poporului sovietic. Dela marile piese ale turbinei până la cele mai mici piese, tot echipamentul uzinei e fabricat în Uniunea Sovietică. La termocentrala dela Sângeorgiu, utilată cu cele mai moderne mașini, ultima expresie a tehnicii sovietice, procesul de producție este în întregime automatizat. Câțiva oameni pot pune în funcțiune și pot asigura producția energiei electrice.

Pentru montarea utilajului, muncitorii și tehnicienii noștri au folosit mașini și mecanisme speciale sosite deasemeni din Uniunea Sovietică. Toate operațiile de ridicare se fac cu ajutorul troliilor electrice. Macarale sovietice și tractoare asigură transporturile interioare. Iar montarea pieselor grele ale cazanului, una din cele mai complicate și mai dificile operații, se face cu ajutorul așanumitei „macarale G.", o minunată mașină care înlocuește eforturile a zeci de oameni.

Tehnicienii sovietici îndrumează îndeaproape munca montorilor. Ei execută cele mai grele operații, învățând și pe muncitorii și tehnicienii noștri cum să folosească și să întrețină minunatul utilaj al termocentralei.

In timpul desfășurării construcției și montajului o strânsă prietenie s'a închegat între specialiștii noștri și specialiștii sovietici. Tehnicianul sovietic Rahim Abdulaev e cunoscut astăzi și iubit de constructorii întregului șantier. El a fost cel care a învățat pe Bucur Petre, pe Ion Dragomir, Constantin Eremia, Petre Vâlcu și pe alți sudori, măestria executării sudurilor de înaltă presiune. Sudorii noștri n'au executat niciodată lucrări la asemenea instalații. Se cere pentru aceasta o tehnică specială, cunoștințe avansate. Rahim Abdulaev a fost cel care a calificat primii sudori de înaltă presiune de pe șantier.

„Să folosim din plin ajutorul fraților noștri din țara constructorilor comunismului". Organizația de partid a mobilizat pe constructori și montori în diferite acțiuni pentru depășirea sarcinilor, pentru grăbirea ritmului lucrărilor. Numeroși muncitori s'au ridicat în întrecerea socialistă, crescând odată cu șantierul. Unii au venit la Sângeorgiu fără nicio meserie. Aici s'au calificat, aici au cunoscut pentru întâia dată ce înseamnă întrecerea socialistă și au devenit azi constructori încercați.

Fierarul betonist Gh. Androne a primit, când a venit pe șantier, sarcina să organizeze o echipă de fierari. Fierari însă nu erau. Lui Gheorghe Androne sarcina primită i s'a părut din această pricină cam ciudată.

— Fierari o să-ți crești singur! i-a spus însă secretarul organizației de partid.

Și Gheorghe Androne, ca un adevărat membru de partid, a pornit să organizeze echipa de fierari betoniști. Primul lucru pe care l-a făcut a fost să-și aleagă câțiva oameni dintre tinerii veniți pe șantier din satele din împrejurimi. A întocmit contracte de calificare după metoda Cotlear și în câteva luni echipa de fierari betoniști a lui Gheorghe Androne era cunoscută pe șantier ca o echipă fruntașă.

Astfel, învățând alei meserii noi, pornind câteodată la o nouă viață, muncitorii s'au legat tot mai strâns de șantier. Pentru mulți necazurile și preocupările muncii au devenit propriile lor preocupări.

Șantierul ducea într'o vreme lipsă de material lemnos. Lucrările erau amenințate să întârzie. Ce era de făcut? Cu lemnul existent se părea că dulgherii nu vor putea face față tuturor sarcinilor. Și totuși dulgherii și-au îndeplinit cu cinste datoria. Droppa Arpád și Veres Iuliu lucrează la turnul de răcire. Făceau cofraje. Turnătorii în beton îi zoreau mereu.

— Dați bătaie, că venim peste voi cu betonul!

Și într'o zi, tot discutând despre lipsa lemnului și tot căutând o soluție, cei doi dulgheri s'au gândit dacă n'ar putea face ceva ca să folosească mai bine lemnul existent. Au citit cărți sovietice, au vorbit cu tehnicienii și până la urmă au găsit soluția. Cei doi au fost printre primii dulgheri care au început să aplice metoda cofrajelor glisante. Același lemn era folosit astfel de câteva ori, grăbindu-se totodată și ritmul lucrărilor. Betoniștii puteau să lucreze în voie.

Și asemenea fapte s'au petrecut în fiecare zi, în fiecare punct de pe vastul șantier. Tabla de onoare din fața barăcii conducerii șantierului vorbește în fiecare zi despre noii fruntași ai întrecerii socialiste, despre cei care înscriu noi fapte de seamă în cartea construcției marii termocentrale.

Zidarul Pop Mihai dă mai în fiecare zi aproape două norme. Pop Mihai este membru de partid. Și în jurul lui zidarii tineri, proaspăt calificați, se străduesc să atingă și ei cifrele de producție prin care Pop a ajuns vestit pe șantier.

★

In curând, din marea sală a mașinilor, pe conductorii liniei de înaltă tensiune, va începe să curgă spre uzinele țării energia electrică produsă la Sângeorgiu de Pădure. O nouă centrală electrică împodobește astăzi harta patriei. O nouă uzină a planului cincinal intră în lupta pentru înflorirea economiei țării, pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al poporului. Noua uzină va contribui puternic la dezvoltarea industrială a Regiunii Autonome Maghiare, va însemna un nou și însemnat pas pe care populația din această regiune a țării îl face în lupta pentru ridicarea nivelului său de trai, material și cultural. Termocentrala dela Sângeorgiu de Pădure, rod al planului de electrificare a patriei, este o nouă pildă creatoare a poporului, o nouă dovadă a forței nestăvilite cu care cei ce muncesc se îndreaptă spre socialism, spre o viață mai bună.

V. NEGRU

Reducerea impozitelor asupra salariilor, contribuţie la îmbunătăţirea traiului celor ce muncesc

Muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii, ca şi oamenii de litere, artă şi ştiinţă din ţara noastră, au primit cu bucurie Decretul Prezidiului Marii Adunări Naţionale cu privire la reducerea impozitului asupra salariilor. Această măsură a guvernului, venită după Hotărîrea publicată recent cu privire la îmbunătăţirea sistemului de salarizare, stimularea calificării muncitorilor şi creşterea productivităţii muncii, constituie o nouă şi grăitoare dovadă a faptului că statul democrat-popular are ca scop al politicii sale ridicarea continuă a nivelului de trai al maselor muncitoare. Ea însufleţeşte pe oamenii muncii în lupta pentru sporirea producţiei şi productivităţii muncii, pentru realizarea marilor sarcini ale planului cincinal.

In baza acestui Decret, impozitul pe salariile muncitorilor şi funcţionarilor şi impozitul pe veniturile oamenilor de litere, artă şi ştiinţă au fost reduse în medie cu 30%.

Cât de mult se deosebeşte situaţia dela noi de situaţia din ţările capitaliste, unde, datorită cursei înarmărilor, fiscalitatea se înăspreşte din zi în zi, jugul impozitelor apăsând tot mai greu pe umerii maselor muncitoare! Intr'o perioadă de 13 ani, din 1937/38 până în 1951, greutatea specifică a impozitelor în salariul muncitorilor şi funcţionarilor a crescut în S.U.A. dela 12% la 41%, iar în Anglia dela 29% la 53%.

In ţara noastră, potrivit noului Decret, cotele impozitului pe salariile muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor şi funcţionarilor şi pe veniturile oamenilor de litere, artă şi ştiinţă au fost micşorate, restrângându-se şi progresivitatea impozitelor.

Cotele de impozit se calculează pe tranşe şi sunt cu atât mai reduse cu cât suma este mai mică.

Să luăm, de exemplu, un muncitor care are un salariu de 500 lei pe lună. Reducerea impozitului la această sumă reprezintă 10,25 lei.

Pentru un muncitor sau funcţionar care primeşte un salariu de 750 lei lunar şi care plătea înainte un impozit de 80,75 lei reducerea este de 22,25 lei. El va plăti pe viitor un impozit de numai 58,50 lei.

In cazul salariaţilor care primesc 1000 lei pe lună, impozitul se reduce dela 138,25 lei la 95 lei, adică cu 43,25 lei.

In acelaşi fel se calculează impozitele elevilor şi studenţilor, pentru bursele în bani pe care le primesc, dacă acestea depăşesc 200 lei lunar; deasemeni, se calculează în acelaşi fel şi impozitele avocaţilor pentru sumele pe care le încasează dela colegiile sau colectivele de avocaţi.

Reducerea cotelor de impozit, pe de o parte, şi restrângerea progresivităţii impozitului pe salariu, pe de altă parte, sunt menite să contribue şi la înlăturarea tendinţei egalizatoare existente în vechea aşezare a impozitului, prin care câştigurile din acord erau micşorate din cauza cotei mari de impozit. Astfel, un stahanovist sau un muncitor fruntaş, care câştiga mult datorită realizărilor sale în producţie, putea ajunge la un moment dat la situaţia ca, din cauza impozitului pe salariu, calculat după vechea tabelă, câştigul său efectiv nu numai să nu crească în raport cu producţia realizată, ci să rămână staţionar. Pe baza noii tabele de calculare a impozitului muncitorul al cărui câştig lunar se ridică la 2000 lei (salariu plus acord) nu va mai plăti un impozit de 403,25 lei ca înainte, ci numai de 255 lei, deci cu 148,25 lei mai puţin. Noul sistem de calculare a impozitelor constituie nu numai pentru stahanoviştii şi pentru muncitorii fruntaşi, ci şi pentru toţi muncitorii şi tehnicienii un stimulent puternic pentru mărirea productivităţii muncii — izvorul principal al ridicării nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc.

Pentru a veni în sprijinul categoriilor de salariaţi care au câştiguri mai mici, cât şi pentru a recompensa eforturile deosebite depuse de oamenii muncii pe tărâmul ştiinţei, artei şi culturii, Decretul prevede şi o serie de scutiri de impozite. Sunt astfel scutiţi de impozite militarii, pentru soldele, inclusiv sporurile, remuneraţiile cu caracter militar şi recompensele primite: laureaţii premiilor de stat — pentru aceste premii; inventatorii şi inovatorii, pentru recompensele ce primesc în această calitate, dacă recompensa nu depăşeşte 5000 lei de fiecare invenţie sau inovaţie; elevii şi studenţii — pentru bursele în bani până la 200 lei lunar şi pensionarii — pentru pensiile pe care le primesc.

Pentru veniturile muncitorilor şi funcţionarilor realizate din funcţiuni cumulate, precum şi pentru veniturile din lucrări temporare, realizate în afara locului permanent de muncă, impozitul se calculează pe fiecare loc de muncă separat. In ceeace priveşte însă veniturile temporare realizate la locul permanent de muncă (lucrări ocazionale, etc.), ele se adaugă la salariu şi urmează regimul de impunere al salariului.

Aplicarea noilor cote ale impozitului pe salariile muncitorilor şi funcţionarilor se face începând cu salariul pe luna Noembrie 1953. Deci, toate sumele de bani primite în cursul lunii Octombrie (inclusiv plata celei de a doua chenzine a salariului pe această lună, chiar dacă ea a avut loc după 1 Noembrie a.c.) se supun impozitului după tabela veche. Dimpotrivă, toate sumele primite în cursul lunii Noembrie, chiar dacă au fost plătite înainte de apariţia Decretului, şi care se adaugă salariului pe această lună, se supun impozitului după tabela nouă, adică impozitului redus.

Impozitele plătite de oamenii de litere, artă şi ştiinţă se calculează pe baza venitului lor anual, cu aceleaşi cote şi după aceleaşi norme ca şi pentru muncitori şi funcţionari. Noile cote ale acestui impozit se aplică dela 1 Ianuarie 1954.

Aplicarea prevederilor acestui Decret pune sarcini de răspundere în faţa tuturor organizaţiilor de partid. Ele au datoria să popularizeze măsurile luate de partid şi guvern în direcţia reducerii impozitelor pe salarii, arătând maselor de oameni ai muncii că aceste măsuri duc la ridicarea nivelului lor de trai, câştigurile lor crescând pe această cale cu circa 360 milioane lei anual. Prin munca politică pe care o vor desfăşura, organele de partid trebue să însufleţească şi mai mult pe muncitori şi tehnicieni în lupta pentru realizarea programului de măsuri economice elaborat de partid şi guvern, pentru sporirea producţiei şi productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al produselor, astfel ca salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor să crească necontenit.

Organele de partid trebue să îmbine munca politică cu munca de control a activităţii organelor financiare, care au sarcina de a asigura aplicarea întocmai de către toate întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile de stat a impozitului pe salarii cu cote reduse. Este mai cu seamă necesar ca organele financiare să organizeze un control sistematic prealabil plăţii salariilor pe a doua chenzină a lunii Noembrie, astfel încât să fie preîntâmpinate eventualele greşeli ce s'ar putea ivi şi să asigure aplicarea întocmai a prevederilor Decretului.

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză şi spaniolă.

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti.

Nr. 48 (264)

Cuprinde:

Articol de fond: Principala problemă a zilelor noastre.
Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii.
* * *: Se întăreşte prietenia dintre popoarele chinez şi coreean.
Pietro Secchia: Crearea şi educarea activului de partid în Partidul Comunist Italian.
D. Coliu: In preajma alegerilor pentru Sfaturile populare locale din România.
Jan Drda: Duşmanii păcii nu se astâmpără.
R. M.: Porto Rico sub jugul colonialiştilor americani (Scrisoare din San Juan).
René Louis: Contribuţia scriitorilor francezi la cauza apărării păcii (Critică şi bibliografie).
Petre Păduraru: „Nasul dumitale nu se potriveşte..." (foileton).
Informaţii

De vânzare la magazinele „Librăria noastră" şi la toate chioşcurile.

Preţul 40 bani.

Sosirea unei delegaţii culturale din R.D. Germană

Vineri dimineaţa a sosit în Capitală o delegaţie culturală din R.D. Germană compusă din Herbert Kern, şef de secţie la Oficiul pentru literatură şi edituri din Berlin, conducătorul delegaţiei, Franz Günther, conducătorul editurii Asociaţiei de prietenie germano-sovietică, şi Alfred Lange, conducătorul lectoratului politico-sindical al editurii Uniunii Sindicatelor Libere Germane, care în cadrul convenţiei de colaborare culturală dintre R.P.R. şi R. D. Germană vor face un schimb de experienţă cu edîturile din ţara noastră.

In gara de Nord, oaspeţii au fost întâmpinaţi de reprezentanţi ai Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea. (Agerpres)

—○—

Campionatul de şah al R.P.R.

Campionatul de şah al R.P.R. a continuat eri după amiază cu desfăşurarea rundei a IV-a.

Partidele Ciocâltea—Bălănel şi Drimer—Popa s'au încheiat remiză, iar celelalte partide s'au întrerupt. In clasament conduce V. Ciocâltea, care a totalizat până acum 3 puncte.

—○—

Sosirea unei echipe maghiare de fotbal

Vineri seara a sosit în Capitală, echipa de fotbal „Locomotiv-Szombathelyi", una din valoroasele formaţii ale campionatului maghiar, care va susţine Duminică pe stadionul „23 August" o întâlnire prietenească cu echipa Locomotiva „Grivita Roşie".

In deschidere, la ora 12, se va juca finala populareî competiţii de fotbal „Cupa R.P.R.", în care se vor întâlni echipele C.C.A., campioana ţării pe anul acesta şi Flamura Roşie Uta-Arad. (Agerpres)

—○—

Rectificare

In informaţia cu privire la reducerea impozitului asupra salariilor, publicată în presa de eri, dintr'o eroare tehnică s'a tipărit că la un salariu de 1000 lei reducerea este de 21,2%, în loc de 31,1% cât este reducerea reală.

Foileton

Găinile din vârful dealului Ţinc

In anul una mie nouă sute patruzeci şi nouă câteva sute de pui abia ieşiţi din găoace — păsări de rasă — călătoreau confortabil cu avionul spre gospodăria agricolă de stat-Cluj.

Fericirea de a trăi îi făcea să pluie zgomotos, care mai de care.

Se vedea cât de colo că se acordase mare importanţă acestor pui, de vreme ce li se pusese la dispoziţie asemenea mijloc de comunicaţie. Şi într'adevăr, micile găini în devenire aveau o menire de mare însemnătate — aceea de a da, după o bucată de vreme, ouă şi carne pentru piaţa oraşului Cluj. In acest scop trebuia organizată însă o crescătorie puternică, o crescătorie care să fie la înălţime prin capacitatea ei de a contribui la aprovizionarea cu alimente a oamenilor muncii din acest mare oraş transilvănean.

Ca această gospodărie să fie la înălţime se ceruse şi avizul organului central — fostul Minister al Gospodăriilor Agricole de Stat.

— Desigur, trebue să fie la înălţime! De acord au fost şi organele locale de resort.

Şi fără a se şti dela care dintre ele a pornit ideia — disputa continuă, deşi au trecut ani de atunci — crescătoria s'a văzut pusă într'adevăr la înălţime: tocmai sus, sus, în vârful dealului Ţinc. Dar pentru a creşte, pentru a-şi îndeplini menirea — şi, înainte de toate, pentru a trăi — puii aveau nevoie de apă şi de mâncare. In vârful dealului însă, ia-le de unde nu-s, iar înălţimea nu putea stinge setea şi foamea puilor.

Pus în faţa acestei probleme, directorul de pe atunci al gospodăriei de stat-Cluj, tov. Grigore Văleanu, recurse la o stratagemă inspirată dintr'o anecdotă populară. Se spune că un oarecare, vrând să-şi determine măgarul să renunţe la prostul şi costisitorul obicei al mâncării, începuse să dea măgarului său porţii de mâncare tot mai mici, până când, într'o zi, nu-i mai dădu nimic. Măgarul o mai duse câteva zile fără mâncare, dar curând îşi dădu obştescul sfârşit. La căpătâiul lui, stăpânul se văicărea amarnic: „A murit tocmai când se obişnuise cu foamea"...

Aşa se întâmplă şi cu puii din crescătoria înălţimilor.

Directorul tocmai reuşise să-i „obişnuiască" pe pui cu foamea şi cu setea, cu pământul uscat, văduvit de larbă, cu lipsa de adăpost împotriva arşiţei verii, cu primejdia de a fi sfâşiaţi în orice clipă de ulii — când pensionarii crescătoriei începură să treacă, unul câte unul, în lumea cealaltă.

Puii care supravieţuiră totuşi deveniră cu chiu şi vai găini „în toată firea", pe care le puteai vedea aevea — în pene şi oase — umblând împleticit ca nişte umbre ale strămoşilor lor.

Intr'o zi mai puţin vitregă pentru puii şi găinile crescătoriei, directorului Văleanu îi veni ideia că trebue, în cele din urmă, să facă ceva pentru a le asigura apa şi mâncarea.

Scărpinându-şi urechea stângă cu mâna dreaptă adusă peste cap, el îşi zise:

— Chestiunea nr. 1 — îşi spuse el — este apa. Or, pentru a transporta o cantitate de apă de jos în sus trebue s'o aduni în ceva, să fie toată la un loc — într'un butoi, de pildă, iar pentru a muta butoiul din loc — de jos în sus — este nevoie de o saca, de armăsari şi de un sacagiu. Asta este! — îşi spuse tov. Văleanu foarte încântat. In felul acesta cei trei km. de drum desfundat până'n coama dealului şi înapoi vor putea fi străbătuţi de câteva ori pe zi.

— Dar dacă va ploua? — îşi de undeva întrebarea unuia din colaboratorii săi.

— Dacă va ploua, voi adăuga şi două perechi de boi la saca. Unde-s mulţi, puterea creşte. Iar când drumul va fi atât de rău desfundat încât nici armăsarii, nici perechile de boi nu vor putea face nimic, voi ataşa sacaua la tractor. Să vedem — care pe care!

Zis şi făcut.

Au fost însă zile când nici tractorul n'a reuşit să urnească sacaua împotmolită. In fiecare an, când îi venea sorocul, iarna poznaşă aşternea din belşug omăt pe tot drumul. Numai cu schiurile se putea ajunge până la orătăniile din vârful dealului.

Se spune că pentru a birui iarna, directorul gospodăriei intenţiona să investească bani într'o turmă de măgari, care să transporte în samare vasele cu apă şi boabele necesare umbrelor păsăreşti, care nu mai aveau putere să cotcodăcească... Oricum, cheltuelile acestea n'ar fi sporit cu mult pagubele pe care le-a suportat şi le suportă statul de pe urma acestei gospodării.

Aşa stând lucrurile, este firesc ca păsările... să-şi facă datoria cum pot.

Planificatorii din birou ai producţiei lor le-au somat:

— Veţi da zilnic, toate la un loc, 373 ouă!

Cu toată bunăvoinţa lor însă, găinăceele n'au reuşit să producă în luna Noembrie decât 41 ouă zilnic.

Zadarnic le-au vizitat, alarmaţi de aceste rezultate debile, tot felul de specialişti, printre care dr. veterinar Vlad Ion, responsabilul sectorului avicol din direcţia teritorială IV, dr. veterinar Ion Grigore, responsabilul cu planificarea din sectorul zootehnic, ing. Roman Teodor şeful serviciului planificării din Direcţia zootehnică, toţi din fostul Minister al G.A.S., precum şi mulţi alţii cu munci de răspundere din Sfatul popular orăşenesc Cluj. Nici vizitele lor, nici hârtiile proceselor verbale de inspecţii, îndosariate undeva pe la sfatul popular orăşenesc sau prin minister n'au înfăptuit minunea schimbării lucrurilor la crescătoria de găini din vârful dealului Ţinc.

Tov. Constantin Luca, directorul Direcţiei zootehnice din fostul Minister al Gospodăriilor de Stat, încă dela început era de părere că această gospodărie nu va fi rentabilă. Pe semne însă că aceasta n'a constituit pentru dânsul un motiv destul de serios pentru a împiedica o astfel de amenajare a crescătoriei.

Membrii comisiei pentru difuzarea sarcinilor de plan, trimişi al ministerului şi organelor locale din Cluj, au constatat şi ei, dintr'o ochire, că această crescătorie nu este rentabilă dar, cuprinşi de generozitate faţă de risipă, au declarat:

— Să rămână totuşi, s'o trecem în plan pe 1954 ca.., producătoare de ouă şi păsări.

Zadarnic au botezat ei crescătoria drept „producătoare de ouă şi păsări", când, de fapt, ea nu produce decât pagube, şi încă pagube însemnate, pentru care trebuiau să fie traşi demult la răspundere atât vinovaţii cât şi cei care le trec vina cu vederea.

Cât timp va mai trece oare până când se vor lua măsuri pentru a salva dela pieire păsările ce au supravieţuit? Când va fi reamenajată crescătoria de pe dealul Ţinc, nu pe coamă de deal, ci într'un loc potrivit, cu tot ce e necesar la îndemână, pentru ca, într'adevăr, ea să poată trimite ouă şi păsări pe piaţa oraşului Cluj?

E. MIHAILESCU
N. PANA

Ansamblul Teatrului „Mossoviet" la Cluj

CLUJ (dela corespondentul nostru). Mii de oameni ai muncii din oraşul Cluj s'au adunat ieri după amiază pe peronul gării din localitate pentru a întâmpina ansamblul teatrului „Mossoviet".

Pe peronul gării se aflau reprezentanţi ai comitetelor regional şi orăşenesc de partid, ai sfaturilor populare, stahanovişti, oameni de artă şi cultură, studenţi şi elevi. Deasemenea se aflau membri ai consulatului general al U.R.S.S. la Cluj în frunte cu L. P. Aculov, consul general.

In numele oamenilor muncii din regiunea şi oraşul Cluj, artiştii oaspeţi au fost salutaţi de tov. Vasile Deac, preşedinte al comitetului executiv al sfatului popular regional, şi de tov. Mihai Raicu, director al Teatrului Naţional din Cluj.

I. A. Zavadschi, artist al poporului al U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin, regizor principal al teatrului „Mossoviet", a mulţumit pentru călduroasa primire făcută la Cluj.

Seara, ansamblul teatrului dramatic de stat din Moscova „Mossoviet" a prezentat pe scena Teatrului Maghiar de Stat spectacolul cu piesa „Uraganul".

Publicul, care a umplut sala până la ultimul loc, a răsplătit cu vii aplauze excepţionalele creaţii ale artiştilor sovietici.

Gospodăriile colective contribue la aprovizionarea oamenilor muncii

TG. MUREŞ (dela corespondentul nostru). — Pe măsură ce se întăreşc din punct de vedere economic şi organizatoric, gospodăriile agricole colective contribue tot mai mult la aprovizionarea oraşelor cu produse agricole.

In scopul îmbunătăţirii aprovizionării oamenilor muncii, gospodăriile colective din Regiunea Autonomă Maghiară au adus în ultimul timp spre vânzare pe piaţă peste 600.000 kg. diferite produse, printre care lapte, grâne, zarzavaturi, păsări, porci, etc.

Gospodăria agricolă colectivă „Partizanul Roşu", din comuna Curteni, este fruntaşă printre gospodăriile colective din raionul Tg. Mureş, obţinând recolte bogate prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Colectiviştii dela această gospodărie au obţinut în grădina de zarzavat de 12 ha. o recoltă medie de 45.000 kg. varză de toamnă, de 9.500 kg. roşii, peste 16.000 kg. castraveţi la hectar. Membrii gospodăriei colective, în afară de faptul că şi-au achitat în întregime cotele de grâne şi de carne datorate statului, s'au angajat prin contract să aprovizioneze cantinele clinicilor unificate, a căminului studenţesc şi ale celor două şcoli medii tehnice din oraşul Tg. Mureş.

Din produsele obţinute colectiviştii dela „Partizanul Roşu" au vândut deasemeni pe piaţă 90.000 kg. varză, 19.000 kg. roşii, peste 16.000 kg. castraveţi, 40.000 kg. papenl, 18.000 litri lapte, peste 3.600 bucăţi ouă, 2.500 kg. produse de caş. Pentru produsele valorificate pe piaţă colectiviştii din Curteni au încasat mai bine de 278.000 lei, din care membrii gospodăriei au primit ca avans 94.000 lei. Astfel, colectiviştii s'au putut convinge prin propria lor experienţă de avantagiile dezvoltării multilaterale a gospodăriei agricole colective.

Gospodăriile agricole colective din Regiunea Autonomă Maghiară dispun de posibilităţi mereu crescânde, iar membrii lor îşi manifestă dorinţa de a contribui din plin la îmbunătăţirea aprovizionării oamenilor muncii din centrele industriale, centrele raionale şi staţiunile balneo-climaterice. Deaceea, secţia comercială a sfatului popular regional a luat măsuri să se amenajeze gherete de desfacere a produselor gospodăriilor agricole colective în pieţele localităţilor Miercurea Ciuc, Reghin, Sf. Gheorghe, Odorhei, Covasna, Sovata etc.

Figuri de constructori ai Chinei populare

Tinereţea lui Ţu Go-hua

V. EM. GALAN

Când, pe la 10—11 ani, Ţu Go-hua a început să aibă păreri proprii asupra vieţii şi asupra oamenilor, în satul lui — aşezat la câţiva km. de marele oraş manciurian Ţzinciou — soldaţii mikadoului Japoniei băteau pasul pe toate uliţele ca la ei acasă.

Se ştie că, spre sfârşitul anului 1931, guvernul reacţionar gomindanist al lui Cian Cai-şi din Nankin a cedat Japoniei aproape fără luptă o bună parte din China de Nord-Est (Manciuria).

Tatăl lui Ţu Go-hua era ţăran sărac. Pentru ca fiul lui mai mare, Ţu, să înveţe şase clase elementare până la capăt, s'a îstovit muncind singur pentru toată familia şi a murit de bătrâneţe înainte de a împlini 35 de ani, aşa cum mureau pe atunci în China foarte mulţi ţărani săraci.

La 14 ani, Ţu Go-hua era capul unei familii alcătuite din cinci persoane: mama lui, el şi trei fraţi mai mici. Datoria lui era să lucreze pământul aşa cum l-a lucrat şi tată-său. Dar Ţu era prea slab pentru asta, pământul producea prea puţin şi viaţa familiei era ameninţată din an în an mai grav.

In Manciuria, în iarna 1936—37 japonezii pregăteau ofensiva generală pentru cotropirea întregii Chine. Muncitorii şi ţăranii chinezi în stare să poarte arme erau încorporaţi cu silă şi obligaţi să înveţe a mânui armele împotriva propriei lor patrii. Tineretul chinez era silit prin fel de fel de mijloace să ocupe locul celor luaţi în armată.

In satul lui Ţu, japonezii răspândeau vestea că la uzinele din Ţzinciou orice băiat chinez de 14—20 ani poate câştiga uşor şi bine. Ţu Go-hua n'avea de ales: ca să-şi salveze familia, s'a dus la Ţzinciou şi a intrat ucenic într'o uzină de petrol sintetic... A lucrat acolo doi ani încheiaţi, a fost pus la fel de fel de corvezi, dar ecasă n'a putut trimite mai nimic. Abia de-şi câştiga mâncarea.

In 1940 Ţu l-a cunoscut pe Sunpu — un tehnician japonez căruia îi plăcea să stea de vorbă cu chinezii — şi Sunpu l-a ajutat să treacă din secţia de reparaţii în secţia condusă de el însuşi, o secţie chimică: se fabrica oxigen.

Dar Sunpu n'avea prea multă trecere la uzină tocmai pentrucă se împrietenea uşor cu chinezii. Ţu a priceput acest lucru când, după patru luni de ucenicie, dându-şi seama că ştie să mânuiască maşina tot aşa de bine ca lucrătorul japonez pe lângă care se calificase, s'a dus la maistru şi a cerut să fie încadrat ca muncitor. Maistrul era un japonez cu totul şi cu totul devotat politicii „împăratului său", şi din ziua aceea Ţu Go-hua a fost trecut iarăşi la corvezi.

*

In 1944, socotind că generaţia lui Ţu Go-hua şi-a îndeplinit rosturile în producţie, japonezii au hotărît o nouă primenire a tineretului chinez din industrie şi agricultură: toţi cei ce au trecut de 20 de ani — în armata japoneză! toţi cei de 14—20 ani, la muncă!

Ţu era pe atunci din cale afară de slab. A fost încorporat pentru servicii auxiliare: un an încheiat, câte 16 ore în fiecare zi, a săpat sub supravegherea japonezilor şanţuri antitanc şi tranşee împrejurul Ţzincioului. A săpat până în vara anului 1945, când l-a doborît tifosul exantematic.

Nu s'a îmbolnăvit numai el. S'au îmbolnăvit mulţi chinezi — şi toţi au fost aruncaţi într'un lagăr împrejmuit cu sârmă ghimpată unde mureau pe rând, repede, sute şi mii.

Ţu Go-hua a scăpat cu viaţă.

*

In August 1945 Armata Sovietică a zdrobit forţele japoneze concentrate în Manciuria şi le-a alungat. Ţu zăcea încă, fără plic de vlagă în casa mamei lui. Adesea, la căpătâi i se adunau vecinii şi-i vorbeau despre veştile primite din patrie: în China, resturi ale armatei japoneze luptau încă — ici, colo — umăr la umăr cu armatele gomindanului, împotriva Armatei Populare de Eliberare conduse de comunişti. In vorbe, gomindanul lui Cian Cai-şi era împotriva japonezilor şi unit cu Armata Populară de Eliberare; în fapte, era aliatul japonezilor şi ordona generalilor săi să atace Armata Populară. Intr'un cuvânt, veştile erau atât de încurcate şi nelimpezi pentru Ţu, încât el se mulţumea să reţină din tot ce auzea un singur lucru: în Manciuria, japonezii erau înfrânţi, în fabrica lui nu vor mai fi stăpâni japonezii, iar el, însfârşit, va putea lucra ca un muncitor adevărat.

In toamnă, după ce în regiunea Ţzinciou şi în Manciuria au început să vină cele dintâi trupe şi cei dintâi slujbaşi ai gomindanului, Ţu, slab încă dar aproape sănătos, era de multă vreme în Ţzinciou şi, zi de zi, aştepta la poarta fabricii. In zilele acelea îşi privea viitorul cu atâta încredere încât a îndrăznit să-şi la pe umeri noi răspunderi: s'a căsătorit.

Dar nădejdile i-au fost răsturnate repede. Cei dintâi reprezentanţi ai gomindanului cu care a avut de-a face, funcţionarii veniţi să la în primire uzina, erau trei chinezi proaspăt întorşi dela studii din S.U.A. Unul dintre ei a ţinut un mic discurs în faţa muncitorilor adunaţi la poartă — şi din acest discurs Ţu Go-hua e înţeles un adevăr înspăimântător: după părerea celor trei — care era şi părerea gomindanului — uzina lui „n'avea niciun rost şi nicio posibilitate de dezvoltare" deoarece „petroiul american adevărat e mai eftin decât petrolul ăsta sintetic".

Muncitorii au fost alungaţi, iar uzina sigilată şi pusă sub pază. La celelalte uzine pe la poarta cărora a colindat se întâmplau lucruri asemănătoare: peste toţi, reprezentanţii gomindanului sigilau, peste tot uzinele „n'aveau niciun rost şi nicio posibilitate de dezvoltare" pentrucă „putem aduce acelaşi lucru din Statele Unite".

— Aşteaptă, Ţu Go-hua — i-a spus atunci un prieten bătrân. Cuconaşii ăştia cum au venit aşa or să zboare. Armata noastră se apropie. Ce-ar fi dacă tu...

Dar Ţu era din cale afară de amărît.

— Eu — şi-a întrerupt el prietenul — mă duc la ţară şi cât oi mai trăi rămân acolo. Noroc!

Dar la ţară n'a putut sta nicio zi. Gomindanul pregătea o nouă ofensivă împotriva regiunilor eliberate de către armata populară, în toate satele, în toate oraşele, magaziile gemeau de armament american şi de muniţii. Bărbaţii de 18—35 ani erau încorporaţi cu silă.

Mama lui l-a înţeles foarte bine:

— Fugi, Ţu! — i-a spus ea simplu. Dacă-i drept că sunt în ţară locuri fără gomindan, caută să ajungi până acolo.

Şi Ţu Go-hua a fugit.

...S'a întors pe ascuns acasă, abia în August 1948 — şi a rămas ascuns câteva luni, până când Armata Populară de Eliberare i-a gonit pe gomindanişti din Ţzinciou.

Acum Ţu Go-hua muncea din nou pe pământul părinţilor. Era un omuleţ slăbuţ, mărunţel, totdeauna îngândurat şi, la 28 de ani, se simţea tot atât de bătrân cum se simţise tatăl sau bunicul lui la vârsta aceea.

In Ţzinciou, zi de zi, se petreceau schimbări mari. Sigiliile lipite de gomindanişti pe fabrici şi pe maşini erau rupte unul câte unul, muncitorii care ani şi ani luptaseră în Armata Populară sau în detaşamente de partizani se întâlneau cu cei ce rămăseseră ascunşi prin sate ori fuseseră târîţi prin unităţile gomindanului... Ţu Go-hua nu putea să-şi astupe urechile, nu putea să-şi oprească bătăile inimii, se gândea toată ziua la uzina lui.

Când a înţeles că altfel nu poate trăi, s'a dus la Ţzinciou — „Numai pentru câteva zile" a spus acasă — ca să vadă totul cu ochii lui.

La uzină, maşinile, nefolosite aproape trei ani, înţepeniseră în rugină. In halele împăienjenite, câţiva muncitori îmbrăcaţi încă în docul kachi ai Armatei Populare de Eliberare trebăluiau zoriţi printre maşini. Ţu i-a recunoscut, unul câte unul: cu opt-nouă ani în urmă, flăcăi de-o vârstă cu dânsul, fugiseră spre regiunile eliberate. Au stat câtva timp de vorbă, apoi l-au sfătuit să se ducă la conducătorii uzinei.

— Dece să mă duc? — s'a mirat Ţu. — Ce-s eu ca să mă duc aşa, nitam-nesam, la şefi?! ... Voi vă bateţi joc de mine...

Dar ei nu-şi băteau joc: ei credeau că un muncitor vechi ca Ţu Go-hua trebue într'adevăr, numaidecât, să stea de vorbă cu conducătorii uzinei.

Directorul purta şi el uniforma Armatei Populare de Eliberare. L-a primit bine, au băut o ceaşcă de ceai împreună, pe urmă încă una, şi Ţu, fără să ştie când şi pentruce, i-a povestit pe'ndelete toată viaţa lui.

— Ţu Go-hua — i-a spus în cele din urmă directorul — noi trebue să punem uzina în funcţie peste trei luni. Tu te simţi în stare să conduci reparaţiile la fabrica ta de oxigen? Noi o să te ajutăm... Mâine dimineaţă începem, da?

— Nu cred să pot... — a stat Ţu în cumpănă o vreme.

Dar directorul uzinei bea ceai şi râdea liniştit:

— Dacă vedem că nu merge, Ţu, o să te schimbăm în altă parte.

— Atunci rămâne aşa — a râs şi Ţu. — De încercat, încerc. Dacă nu merge, mă las de şefie şi intru ca muncitor la maşina mea. Dar uzina, fie ce-o fi, nu se mai închide! Asta trebue să mi-o spuneţi cinstit dinainte.

— Nicio grijă, Ţu Go-hua, nicio grijă! Nu se mai închide...

Ţu nu s'a mai întors acasă nici a doua zi, nici a treia, nici mai târziu. Fabrica lui de oxigen, uzina toată, urmau să înceapă a lucra peste câteva zile.

*

Sunpu, tehnicianul japonez cu care Ţu Go-hua se împrietenise pe vremuri, s'a ivit şi el la Ţzinciou câteva zile după eliberarea oraşului. Victoria Armatei Populare îl prinsese la Harbin, unde Sunpu, urmărit de japonezi şi de agenţii gomindanului pentru propagandă comunistă, se ascundea de un an încheiat. Era un japonez cinstit. Aducea Armatei Populare — ca „dar de casă nouă" — planul instalaţiilor uzinei de petrol sintetic şi instrucţiuni amănunţite despre felul cum trebue mânuită fiecare maşină.

Sunpu nu ştia prea bine limba chineză. Ţu Go-hua, acum şeful lui, ştia cam pe sfert limba japoneză. Ei au tradus împreună instrucţiunile, au organizat împreună cursuri pentru calificarea muncitorilor, şi aşa, printr'o muncă modestă de nopţi întregi, au ajutat la punerea uzinei în funcţiune cu câteva zile mai devreme.

Conducătorii uzinei se ocupau mult de Ţu. Chiar prea mult — i se părea lui. Odată a îndrăznit să spună acest lucru cu voce tare.

— N'ai dreptate — i s'a răspuns. Se vede că tu nu te uiţi împrejur. De alţi tovarăşi nu ne ocupăm?

Era adevărat. Ţu trebuia să recunoască: ei se ocupau de orice om din uzină.

— ...şi pe urmă — i s'a mai spus — tu eşti muncitor al uzinei noastre, şi încă muncitor cu sarcini de conducere.

Intr'adevăr, Ţu trebuia să înveţe să conducă, să organizeze şi acest lucru, i se părea lui, nu-i putea învăţa nicăeri mai bine decât la conducătorii uzinei lui. Învăţa dela ei să conducă, să organizeze şi totodată învăţa să gândească, să-şi înţeleagă adânc propria lui viaţă, propria lui experienţă, învăţa să se gândească la patria lui şi la poporul lui. Pe scurt, începea să gândească liber şi îndrăznet, aşa cum numai comuniştii ştiu să gândească.

Acest lucru s'a văzut foarte bine în ziua când Ţu, foarte emoţionat, a trecut val vârtej pe la secretarul organizaţiei de partid, pe la preşedintele comitetului sindical şi, aproape cu forţa, l-a adus pe aceştia în biroul directorului.

— Ce-i Ţu, ce te-a apucat?

— Staţi jos şi ascultaţi. De azi într'o lună îl batem pe japonezi a doua oară! Îi batem, pe cuvântul meu, la cel puţin 160 de grade sub zero!

Cei trei înţelegeau foarte bine despre ce-i vorba: „a-i bate pe japonezi a doua oară" însemna pentru orice muncitor al uzinelor de petrol sintetic din Ţzinciou a obţine în fiecare zi, sistematic, o producţie sporită faţă de producţia record a japonezilor — utilizând aceleaşi maşini ca şi ei, dar mai uzate decât pe vremea lor şi deservite de mai puţini muncitori. Dar „a-i bate la 160 de grade sub zero" însemna a găsi un mijloc pentru ca la fabrica de oxigen — care ţinea în loc producţia pe întreaga uzină — instalaţiile de răcire să poată da temperaturi sub limita atinsă de japonezi, adică sub minus 140 grade.

Ţu Go-hua a izbutit lucrul acesta: într'o lună, cu ajutorul unui grup de tehnicieni, şi-a tradus propunerile în practică şi producţia fabricii de oxigen a crescut de 5 ori.

*

Acum Ţu Go-hua este student în anul II la Universitatea Poporului Chinez din Pekin. Curând el va intra în rândul cadrelor de organizatori cu calificare înaltă şi va lua parte la marile lucrări prevăzute pentru industria Chinei în cincinalul acesta şi în viitoarele cincinale.

Când a intrat în universitate cunoştinţele lui teoretice erau reduse — şi deaceea a urmat doar cursuri pregătitoare. Acum e unul dintre cei mai buni studenţi: în ultimul semestru — spune mândru — a avut un singur 4, restul 5.

Dacă încerci să-l convingi să-ţi povestească ceva despre propria lui viaţă, ridică din umeri:

— Ce să povestesc? La noi în universitate sunt vreo 8.000 de studenţi. Mulţi dintre ei au luptat câte zece şi chiar mai mulţi ani în cadrul Armatei Populare de Eliberare, au luptat împotriva japonezilor, împotriva gomindanului, împotriva americanilor... Mulţi au fost voluntari în Coreea... Unii au condus detaşamente de partizani... Avem mulţi muncitori model... Eu.. ce să povestesc?... Eu abia de curând am început să învăţ, să gândesc, să trăiesc...

Ţu Go-hua e muncitor model al Chinei de Nord Est. De trei ani este membru al Partidului Comunist Chinez.

Pekin Noembrie 1953

Pentru o intensă agitaţie vizuală în campania de alegeri!

Un mijloc important de mobilizare la îndeplinirea planului

Desfăşurând munca politică de masă în vederea alegerilor pentru sfaturile populare, organizaţia de partid dela fabrica „Electromagnetica" din Capitală dă o atenţie deosebită agitaţiei vizuale, formă importantă de agitaţie, care are o mare putere de lămurire şi mobilizare a maselor largi.

Cum intri pe poarta fabricii, privirea îţi este atrasă de lozinci şi panouri cu extrase din decretul cu privire la alegeri. Sunt aşezate la loc vizibil şi diferite fotomontaje care înfăţişează realizări ale regimului de democraţie populară, aspecte din viaţa nouă a oamenilor muncii din ţara noastră. Lozincile, panourile şi fotomontajele dau fabricii un aspect sărbătoresc.

La intrarea în întreprindere se găseşte gazeta de perete centrală „Indrumătorul" şi gazeta de perete a organizaţiei U.T.M. Ambele gazete au articole în legătură cu campania electorală, ştiri în care se arată realizările obţinute de muncitori şi tehnicieni în întrecerea în cinstea alegerilor dela 20 Decembrie. Foarte sugestive sunt desenele dela gazeta centrală. Unul înfăţişează felul cum se făceau alegerile pe timpul regimului burghezo-moşieresc, când „candidaţii", reprezentanţi sau unelte ale burgheziei şi moşierimii, căutau să momească pe alegători cu ţuică şi vin, promiţându-le câte în lună şi în stele numai că li se dea votul. Al doilea desen evocă atmosfera de teroare în care se desfăşoară alegerile în ţările capitaliste. Un alt desen scoate în evidenţă adâncul democratism al alegerilor în regimul nostru democrat-popular.

In secţiile şi atelierele fabricii agitaţia vizuală în vederea alegerilor este strâns legată de sarcinile ce stau în faţa colectivului de muncitori în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planului. In mijlocul secţiei de telefoane un afiş anunţă că muncitoarea Margareta Vasilescu şi-a luat angajamentul ca în cinstea alegerilor să-şi depăşească sarcinile de plan cu 80%. Zeci şi zeci de asemenea angajamente sunt afişate pe placarde în secţii, deasupra maşinilor. Conştienţi că prin munca lor contribue la îmbunătăţirea nivelului de trai şi la întărirea patriei, muncitorii şi muncitoarele dela fabrica „Electromagnetica" îşi îndeplinesc cu cinste angajamentele. Colectivul fabricii şi-a îndeplinit planul pe întreg anul încă dela începutul lunii Noembrie şi lucrează acum în contul lunii Martie a anului 1954.

Birocratism în difuzarea materialului electoral

Cu toate că ne mai desparte puţin timp până la alegerile de deputaţi pentru sfaturile populare, în oraşul Craiova agitaţia vizuală privind campania electorală este slab organizată. Comitetul oraşenesc de partid s'a ocupat de organizarea agitaţiei vizuale numai pe unele străzi din centrul oraşului, neglijând aproape complect cartierele şi străzile lăturalnice. De pildă, pe strada Ştefan Gheorghiu care este destul de apropiată de centrul oraşului, nu poţi vedea pe o distanţă de aproape 1 km. nici o lozincă, fotomontaj, etc.

Pe unele străzi, ca de pildă, str. Partizanilor, mai sunt încă lozinci din alegerile din 1948, 1950, 1952. Afişe sunt ceva mai multe, dar ele n'au fost lipite cu grijă.

Agitaţia vizuală este neglijată şi în unele centre aglomerate. In gara Craiova, pe unde trec zilnic sute şi mii de călători, nu e organizată o agitaţie vizuală plăcută, atrăgătoare. In sala de aşteptare sunt în total 3—4 afişe învechite.

La magazinele „Universal" de produse industriale (textile) şi, „Comaliment" de pe strada Al. I. Cuza — magazine centrale, care sunt frecventate de un mare număr de cumpărători — nu erau până în ziua de 25 Noembrie niciun fel de afişe, lozinci sau fotomontaje în legătură cu campania electorală.

In parcul 1 Mai din centrul oraşului există o gazetă de perete a sfatului popular oraşenesc încadrată de panouri frumos lucrate, pe care sunt scrise diferite lozinci. In toate acestea nu se pomeneşte însă un cuvânt despre alegerile pentru sfaturile populare. Şi alte fotomontaje din oraş au materiale vechi.

Oamenii muncii din oraş se întreabă pe bună dreptate: dece agitaţia vizuală e atât de slabă în oraş? Dacă dai însă o raită prin birourile consiliului oraşenesc F.D.P., nu e greu să descoperi cauza: sute de afişe, broşuri, fotomontaje şi alte materiale electorale stau şi aşteaptă, unele împachetate, aşa cum au venit dela Bucureşti. In ziua de 25 Noembrie, de pildă, erau nedistribuite 320 afişe şi peste o mie de exemplare din broşura „Intrebări şi răspunsuri". Tov. Lăzărescu, activist al comitetului oraşenesc de partid, nu era neliniştit de această situaţie. „Altădată — a spus el — au stat cantităţi şi mai mari de materiale fără să fie difuzate". Asemenea atitudini faţă de difuzarea materialului electoral există şi în alte părţi. De pildă, tov. Ciobanu Vasile, membru în biroul organizaţiei de bază din gara Craiova, a ţinut în birou, timp de aproape zece zile, 22 afişe montate în rame. Alte 50 afişe au stat zile în şir la atelierul de tâmplărie în aşteptarea ramelor.

Răspunderea pentru lipsurile mari în organizarea agitaţiei vizuale în oraşul Craiova o poartă în primul rând comitetul oraşenesc de partid, care n'a exercitat un control temeinic pe teren. Tov. Constantinescu Gheorghe, secretar al comitetului oraşenesc de partid pentru problemele de propagandă şi agitaţie, s'a mulţumit cu faptul că au fost luate hotăriri şi aşteaptă, unele sarcini în această privinţă, dar n'a urmărit cum sunt aduse la îndeplinire. Este necesar să se ia grabnice măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri, astfel încât în campania alegerilor de deputaţi în sfaturile populare să se desfăşoare o agitaţie vizuală atrăgătoare, cu un conţinut bogat şi mobilizator.

Agitaţie vizuală concretă

CAMPENI (dela corespondentul nostru). In campania de pregătire a alegerilor de deputaţi în sfaturile populare, organizaţiile de bază şi birourile F.D.P. din raionul Câmpeni, regiunea Cluj, acordă o atenţie deosebită agitaţiei vizuale.

Prin grija organizaţiilor de bază săteşti şi a birourilor F.D.P., în comunele din raion au fost confecţionate şi afişate peste 180 de lozinci şi 62 panouri prin care cetăţenii sunt chemaţi să participe în număr cât mai mare la alegerile dela 20 Decembrie. Prin consiliul raional F.D.P. au fost trimise în ultimul timp, până în cele mai îndepărtate sate şi cătune din raion, peste 2900 lozinci în legătură cu campania alegerilor, precum şi un mare număr de afişe şi alte materiale electorale.

Agitaţia vizuală se remarcă în multe locuri prin caracterul ei concret, prin legătura strânsă cu sarcinile actuale, ce izvorăsc din Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 August. Astfel organizaţiile de bază din comuna Sălciua şi oraşul Abrud folosesc agitaţia vizuală pentru a mobiliza pe ţăranii muncitori ca în cinstea alegerilor să ia parte activă la diferite acţiuni de folos obştesc, să-şi îndeplinească la timp obligaţiile faţă de stat. Prin agitaţia vizuală, ţăranii muncitori au fost îndemnaţi să facă contractări şi să valorifice prin cooperaţie animale şi produse animale. Astfel, în comuna Sălciua ţăranii muncitori au contractat în ultimul timp cu cooperativa 19 bucăţi bovine şi mânzaţi; cei din Abrud sunt printre primii pe raion la predarea cotelor.

Numeroase gazete de perete se ocupă intens de problemele campaniei electorale. De pildă, gazetele de perete din satul Sălciua de Sus şi Roşia Montană-mină scot în evidenţă realizările locale înfăptuite în anii regimului de democraţie populară, critică lipsurile din activitatea sfatului popular şi cheamă pe cetăţeni să contribue la înlăturarea lor, popularizează candidaţii F.D.P. Colectivele de redacţie ale gazetelor de perete se ocupă de mărirea numărului de corespondenţi.

Comitetul raional de partid a îndrumat instructorii comitetului raional să dea atenţie ridicării nivelului agitaţiei vizuale.

Lipsă de grijă pentru organizarea agitaţiei la sate

In comuna Ştefăneşti, raionul Piteşti, organizaţia de bază foloseşte slab şi cu neîndemânare agitaţia vizuală în campania electorală.

Deşi s'a primit un mare număr de afişe electorale, acestea n'au fost expuse decât foarte puţine şi nu în locurile cele mai vizibile. La punctul de agitaţie este un singur afiş electoral. Şi pe acesta însă alegătorii trebue să-l caute ca să-l vadă, întrucât e ascuns între un mare număr de diferite afişe şi fotomontaje, îngrămădite unul peste altul. In sala căminului cultural, un singur afiş electoral stă stingher într'un colţ.

Caracteristică pentru lipsa de legătură a agitaţiei vizuale cu sarcinile actuale ce stau în faţa oamenilor muncii este situaţia dela sfatul popular comunal. Aci nu se găseşte niciun afiş şi nicio lozincă în legătură cu campania electorală; în schimb se pot vedea afişe îngălbenite care chemă ţăranii muncitori să valorifice prin cooperativă roşii, să recolteze şi să treere la timp. Poate tovarăşii dela Sfatul popular al comunei Ştefăneşti încă n'au aflat că vremea roşiilor, a recoltării şi treeratului a trecut de mult!

Aceeaşi situaţie ca la sfatul popular este şi la unităţile cooperativei. Gazeta de perete din comună este absentă din campania electorală. Dela 7 Noembrie, ea n'a publicat niciun articol despre realizările locale, despre candidaţii F.D.P., etc.

Comitetul raional de partid Piteşti nu s'a sesizat de lipsurile mari ale agitaţiei vizuale din comuna Ştefăneşti, n'a dat ajutorul necesar biroului organizaţiei de bază.

O seară în casa unui ţăran întovărăşit

In casa proaspăt văruită a tovarăşului Constantin Anghel, membru al întovărăşirii agricole din satul Ulești, comuna Eliza Stoenești, raionul Urziceni, e bine şi cald. Din felul cum sunt aranjate lucrurile se cunoaşte mâna unei harnice gospodine. Patul este învelit cu un covor înflorit, netezit, pe o măsuţă sunt câteva broşuri despre regulile agrotehnice.

Odaia este plină de un miros plăcut de friptură. Nicu, băieţelul gazdei, nu-şi mai găseşte loc pentru joacă.

Constantin Anghel se mută mai aproape de masă şi continuă să povestească:

— Eu m'am convins deabinelea, spuse el cu glas hotărît, ce înseamnă munca unită, cu ajutorul tractoarelor.

Anghel se opri o clipă şi se întoarse încruntat spre Nicu, care în joaca lui stârnise un mare tărăboi; dar privind la copil se îmblânzi pe dată şi faţa i se lumină într'un zâmbet cald.

Să-ţi spun drept, continuă el, niciodată nu m'aş fi gândit să trăiesc viaţa pe care o trăiesc. Ce eram eu ieri? Un „sărăntoc". Aveam un petec de pământ şi două gloabe de cai, de le număral coastele. Când făceam o arătură cu ei, zgâriam pământul. Când era la cules mă alegeam cu câteva dube de grăunţe. Veşnic eram înglodat în datorii, veşnic îmi dădeau târcoale sărăcia şi amarul. Clasa muncitoare a fost aceea care, pentru prima oară în viaţa mea, mi-a întins o mână frăţească de ajutor să ies la lumină, să scap de sărăcie şi nevoi. La reforma agrară din 1945 am primit pământ dela stat. Apoi, tot dela stat am primit seminţe de soi. Agronomii m'au ajutat cu sfatul. Am început să culeg recolte mai bune. Viaţa mea a prins a se schimba. Toate erau bune, însă vedeam eu că munca mea tot nu dădea sporul pe care-l doream. Şi cum să dea spor când toată ziua eram pe drumuri de pe un loc pe altul, că aveam locurile de pământ împărţite în 4 vânturi; unul la „Părlitoaia", cale de 3 km., altul la vreo 7 km. în comuna Ileana ş.a.m.d. Alergam de colo, colo, ba să ar, ba să grăpez, cu caii obosiţi. Unde să are tractorul pe curelele mele de pământ? Aşa m'am hotărît să intru în întovărăşire. La început, ce-i drept, am stat mult la chibzuială, m'am sfătuit cu nevasta, ziceam că mă înscriu azi şi o lăsam pe mâine. Dar până la urmă m'am înscris. Acum, uite, îmi pare rău că am stat atunci la îndoială... spuse Anghel zâmbind.

Constantin Anghel a fost printre cei dintâi care s'au înscris. In zilele acelea satul zumzuia ca un stup. Chiaburii căutau să pună beţe'n roate întovărăşiţilor, umblau cu zvonuri, se străduiau să împiedice alcătuirea întovărăşirii. Până la urmă însă, a biruit adevărul. Sămânţa aruncată de comuniştii din sat, Anghel Dumitru, Nicolae Stoica, Tiberiu Sava şi alţii, a dat rod. La început s'au adunat 17 familii, apoi numărul lor a crescut cu 27. Acum toţi ochii din sat erau aţintiţi asupra întovărăşirii.

Munca n'a fost uşoară. Toate haturile şi răzoarele erau înţesate de pir şi de tot felul de buruieni aducătoare de pagube. Intovărăşiţii şi-au unit însă pământurile la un loc şi peste câteva zile tractoriştii dela S.M.T. Eliza Stoeneşti au tras brazde adânci, îngropând sub ele haturile cu buruieni şi cuiburi de şoareci. Aproape 5 hectare de pământ au câştigat atunci întovărăşiţii prin înlăturarea haturilor. Aşa a luat fiinţă întovărăşirea „Izbânda" din comuna Eliza Stoeneşti.

Pe tarlaua întovărăşiţilor a început o muncă nouă, plină de spor, care se deosebea mult de cea pe care o făceau ţăranii muncitori în trecut, când erau ca vai de lume, însămânţau orice fel de seminţe. Sfătuiţi de agronomi, întovărăşiţii au făcut arături adânci cu tractoarele, au împrăştiat gunoi de grajd. Primăvara au pus sămânţa cu maşinile, apoi au făcut plivitul şi prăşitul la timp.

Odată cu prăşitul a început şi întrecerea între întovărăşirea din Ulești şi cea din Speteni. Au urmat zile pline de frenetmătul muncii şi la o întovărăşire şi la cealaltă. La început se aflau în frunte întovărăşiţii din Speteni, care au terminat mai degrabă prăşitul. La seceriş însă, întovărăşiţii din Ulești au luat-o mai înaintea celor din Speteni; ei au organizat treerişul după metoda Brediuc; o parte din întovărăşiţi secerau, ceilalţi treerau. Pe coşurile batozei grăuntele nu mai conteneau să curgă.

In ziua când s'a făcut socoteala recoltei, ţăranii muncitori din sat au văzut limpede ce putere are întovărăşirea. Pe tarlaua întovărăşiţilor grâul a dat peste 1700 kg. la ha., orzul peste 2000 kg., pe când ţăranii cu gospodării individuale au cules de pe un hectar până la 1000 kg. grâu.

Ziua împărţirii recoltelor a fost pentru întovărăşiţii din Ulești o zi de adevărată sărbătoare. Ea a fost aşteptată cu nerăbdare de ţăranii întovărăşiţi.

— Uite, am aici mărturie scrisă — spuse Anghel punând pe masă un caiet pe care începu a-l răsfoi. Niciodată în trecut, când munceam pe peticele noastre de pământ, n'am fi putut duce acasă atâta recoltă cât am dus astă vară dela întovărăşire. Iată, de pildă, numai la grâu, Tiberiu G. Sava, pe lângă cei 30 saci de grâu (2250 kg.) ce i se cuveneau de pe suprafaţa pe care o are, a primit încă 900 kg. grâu pentru muncile făcute la alţi întovărăşiţi, bătrâna Chira T. R. Ştefan, care n'a avut niciun ateliaj, a primit peste 1700 kg. grâu. Mulţi ţărani întovărăşiţi au primit însemnate cantităţi de produse pentru muncile executate la alţi întovărăşiţi. Astfel, Constantin M. Ducu a primit 367 kg. grâu, Gh. Sava Şerban 750 kg., Nicolae C. Stoica 516 kg.

Eu am primit 4305 kg. grâu şi 4500 kg. porumb. Asta fără să mai socotesc orzul, floarea soarelui şi bumbacul. Iată, aştari rodul muncii noastre în întovărăşire. N'am avut atâtea produse la casa mea de când sunt.

Odată cu întărirea întovărăşirii şi viaţa întovărăşiţilor devine mai înstărită.

— Anul trecut — povesteşte mai departe tov. Anghel — aveam un cal amărât care mi-a murit în primăvară. După ce am treerat mi-am cumpărat 2 cai, două hamuri noi, un porc şi o maşină de bătut porumbul, dela cooperativă... Veniturile mele le-au văzut şi alţi ţărani muncitori. Şi abia atunci au crezut ce le spuneam... Aşa e omul. Până nu vede el cu ochii lui, nu crede. Ce a mai fost şi cu frate-meu! Când l-am spus că mă înscriu în întovărăşire s'a uitat la mine ca la unul căzut din cer şi mi-a spus: — Măi omule, vezi-ţi de treabă, nu te băga. De unde ştii c'o să fie mai bine acolo?" Acum se înscrie în întovărăşire. A trecut deunăzi pe la mine. „Ai avut dreptate — mi-a spus el. Acum intru şi eu în întovărăşire".

Nici n'am simţit când a trecut vremea Aneta, nevasta lui Constantin R. Anghel pregăteşte cina. A pus pe masă un ştergar curat şi a adus apoi friptură şi pâine rumenă şi nişte scovergi proaspăt scoase din cuptor, calde, cu miezul alb ca laptele. „Luaţi, nu vă sfiiţi — ne îmbie Aneta Anghel — sunt făcute din grâul pe care l-am cules în întovărăşire".

T. MARIAN

Lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii

Şedinţa din dimineaţa zilei de 25 Noembrie

VIENA (Agerpres) TASS. — La şedinţa din dimineaţa zilei de 25 Noembrie a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, după A. Andreen (Suedia) a luat cuvântul **Abel Chermont** (Brazilia), care a vorbit participanţilor la sesiune despre lupta partizanilor păcii din Brazilia pentru reglementarea paşnică a tuturor problemelor internaţionale.

El a subliniat că delegaţia braziliană, care a propus în cadrul sesiunii Adunării Generale modificarea Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite, a acţionat împotriva voinţei şi aspiraţiilor poporului brazilian.

Chermont a subliniat îndeosebi importanţa admiterii Republicii Populare Chineze în Organizaţia Naţiunilor Unite şi necesitatea dezvoltării comerţului liber între toate ţările. In încheiere, vorbitorul a relevat faptul că în prezent în Brazilia creşte rezistenţa împotriva uneltirilor imperialismului american şi că întregul popor brazilian se pronunţă în mod hotărît pentru restabilirea relaţiilor diplomatice, economice şi culturale cu Uniunea Sovietică.

James Endicott (Canada) a vorbit despre lupta partizanilor păcii din Canada.

In prezent, a spus Endicott, goana înarmărilor nu face decât să agraveze încordarea internaţională, dăunează mult relaţiilor dintre popoare şi în primul rând relaţiilor comerciale şi culturale.

Endicott a subliniat necesitatea unor noi eforturi din partea mişcării mondiale a partizanilor păcii, pentru a determina guvernele să consimtă la interzicerea absolută a armelor atomice, bacteriologice şi chimice.

După cuvântarea profesorului **Felix Iversen** (Finlanda), a luat cuvântul reprezentantul Poloniei, **Jaroslaw Iwaszkiewicz**, care a subliniat că rezolvarea paşnică a problemei germane se află în prezent în centrul atenţiei opiniei publice din ţările europene. Iwaszkiewicz a chemat pe partizanii păcii din întreaga lume să sprijine forţele progresiste din Germania occidentală, care se pronunţă împotriva politicii de agresiune. Poporul polonez, a spus Iwaszkiewicz, consideră că nu există alte mijloace pentru a asigura pacea şi a preîntâmpina primejdia unui nou război, înafară de lupta pentru refacerea unităţii Germaniei în conformitate cu acordul dela Potsdam.

La şedinţa din dimineaţa zilei de 25 Noembrie a Consiliului Mondial al Păcii ultimul a luat cuvântul delegatul francez **Marcel Ner**, fost director al Institutului francez în Indochina, care a locuit în această ţară aproximativ 22 de ani. El a cerut să se pună capăt războiului criminal din Vietnam.

Marcel Ner a sprijinit propunerea celorlalţi vorbitori de a porni o campanie pentru încetarea focului în Vietnam şi începerea tratativelor de pace.

Şedinţa din după amiaza zilei de 25 Noembrie

In şedinţa din după amiaza zilei de 25 Noembrie a Consiliului Mondial al Păcii primul vorbitor a fost reprezentantul Danemarcei, **Forchhammer**, care, după ce a subliniat importanţa rezolvării paşnice a problemei germane, a arătat că politica de înarmare a Germaniei occidentale constitue o piedică în calea rezolvării problemei germane. Unii oameni politici occidentali, a declarat el, propunând organizarea conferinţei celor patru puteri pentru problema Germaniei caută în acelaşi timp din răsputeri să înfăptuiască planurile privind crearea „armatei europene".

Forchhammer s'a pronunţat pentru convocarea conferinţei marilor puteri în vederea reglementării paşnice a problemelor internaţionale.

Poporul albanez, a spus în cuvântarea sa **Musarai**, se pronunţă pentru rezolvarea paşnică a problemei germane în spiritul hotărîrilor dela Potsdam, întrucât Germania militaristă a provocat ţării noastre pagube uriaşe în cursul celui de al doilea război mondial. Este suficient să spunem că în timpul războiului au fost distruse 60% din satele albaneze. Iugoslavia şi Grecia, a spus Musarai în continuare, săvârşesc provocări la graniţa noastră pentru a dezlănţui un conflict în Balcani. Propaganda de minciuni şi calomnii dusă împotriva Albaniei populare are drept scop să camufleze adevăratul caracter al acordului încheiat recent între S.U.A. şi Grecia, acord care dă americanilor dreptul de a construi baze militare şi de a-şi cantona trupe pe teritoriul Greciei.

In lupta sa pentru pace, poporul albanez se bucură de sprijinul sincer al Uniunii Sovietice şi al întregului lagăr al păcii.

Reprezentantul francez, **Malterre**, care a urmat la cuvânt, a relevat că tipuri de arme ca bomba atomică şi cu hidrogen, precum şi armele bacteriologică şi chimică sunt în măsură să provoace distrugeri incalculabile şi să nimicească un număr uriaş de oameni. Atrăgând atenţia asupra faptului că guvernul Statelor Unite n'a ratificat nici până în prezent Convenţia dela Geneva cu privire la interzicerea războiului bacteriologic, Malterre a propus să se ceară guvernului S.U.A. să ratifice această convenţie.

In cuvântarea sa, prof. **Gheorghii Nadjacov** (Bulgaria) a arătat că bazele militare americane de pe teritoriile străine reprezintă un pericol serios pentru pace. Popoarele ţărilor din Balcani, a declarat el, sunt adânc neliniştite de faptul că marile probleme internaţionale, şi îndeosebi problema germană, n'au fost rezolvate nici până acum.

Ţara noastră sprijină întrutotul recomandările Consiliului Mondial al Păcii cu privire la asigurarea păcii în lumea întreagă pe calea tratativelor.

Reprezentantul englez, **Figgins**, a atras atenţia participanţilor la sesiune asupra necesităţii demascării manevrelor aţâţătorilor la război, manevre prin care aceştia caută să convingă opinia publică de necesitatea cursei înarmărilor. Una din aceste manevre o constitue afirmaţiile că reducerea producţiei de război ar duce, chipurile, la criză, şomaj, înrăutăţirea situaţiei oamenilor muncii. De fapt principala cauză a pauperizării maselor muncitoare o constitue faptul că aceste mase sunt nevoite să suporte poverile din ce în ce mai mari ale militarizării. „Războiul rece", cursa înarmărilor atrag după ele restrângerea producţiei de pace. Atunci când reprezentanţii întreprinderilor încearcă să găsească o ieşire din situaţia creată, dezvoltând comerţul cu U.R.S.S., China şi cu ţările de democraţie populară, ei sunt împiedicaţi din cauza nenumăratelor interdicţii impuse de S.U.A. Poporul englez îşi dă tot mai bine seama că politica „războiului rece" dăunează în primul rând propriilor sale interese şi slăbeşte poziţiile economice ale Marii Britanii.

Cuvântarea rostită de reprezentanta Australiei, **Jessie Street**, a fost consacrată demascării politicii financiare şi comerciale de înrobire şi politicii aşanumitului „ajutor" acordat ţărilor slab dezvoltate, duse de cercurile imperialiste. Drept exemplu de înrobire sub forma de „ajutor", Jessie Street a citat „planul Marshall". Diversele forme de „ajutor" financiar acordat de S.U.A. anumitor ţări sunt folosite, în primul rând, în vederea lărgirii producţiei de materii prime strategice, pentru construcţii de drumuri strategice, etc. In acelaş timp interesele dezvoltării economiei naţionale sunt neglijate cu desăvârşire. Este necesar, a subliniat Jessie Street, ca popoarele să fie lămurite asupra adevăratului substrat al acestui „ajutor" imperialist. Aceasta le va ajuta în acţiunea de apărare a independenţei naţionale şi va contribui în mare măsură la dezvoltarea relaţiilor economice în condiţii de pace şi egalitate în drepturi.

Indulal Yagnik (India) a declarat că poporul indian este deosebit de interesat în menţinerea păcii. Poporul indian manifestă o serioasă nelinişte din cauza încordării crescânde provocate de evenimentele din Coreea, Germania etc., din cauza încercărilor puterilor occidentale, în frunte cu Statele Unite, de a intensifica cursa înarmărilor, de a împiedica tratativele cinstite şi directe cu privire la rezolvarea paşnică a problemelor germană şi austriacă, de a împiedica încheierea păcii în Coreea etc.

Imperialiştii americani, a spus Indulal Yagnik în continuare, încearcă să atragă India în sfera lor de influenţă şi să folosească posesiunile din India ale Franţei şi Portugaliei pentru a crea baze militare. Primul ministru Nehru a condamnat categoric aceste acţiuni care reprezintă o serioasă primejdie pentru ţara noastră.

Intreaga Indie este cuprinsă de indignare faţă de acţiunile S.U.A. care caută să construiască baze militare pe teritoriul Pakistanului, încheind în acest scop o alianţă militară cu guvernul pakistanez. Toate păturile populaţiei noastre şi întreaga presă au condamnat în unanimitate acest pas întreprins de diplomaţia americană ca fiind străin spiritului de libertate şi pace, ostil faţă de Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi ţările arabe şi, în primul rând, faţă de India însăşi.

Indulal Yagnik a arătat că în India creşte mereu mişcarea patriotică pentru apărarea libertăţii şi păcii, se întăresc legăturile de prietenie cu Republica Populară Chineză, Uniunea Sovietică şi alte ţări.

In cuvântarea sa, cunoscuta scriitoare germană **Anna Seghers** a declarat că duşmanii păcii depun toate eforturile pentru a turbura viaţa paşnică a Republicii Democrate Germane. Strategii „războiului rece" înfiinţează pe teritoriul R. D. Germane centre de spionaj, subvenţionate de guvernul dela Bonn sau direct de Washington. Dar, în ciuda tuturor uneltirilor duşmanilor păcii, a declarat A. Seghers, Republica Democrată Germană păşeşte neabătută pe calea construcţiei paşnice şi ridică în mod sistematic nivelul de trai al populaţiei sale.

Anna Seghers a chemat pe toţi partizanii păcii să se pronunţe cu hotărîre pentru crearea unei Germanii unite pe bază democratice, pentru o Germanie care să nu mai ameninţe pacea în Europa şi securitatea vecinilor ei.

Şedinţa din dimineaţa zilei de 26 Noembrie

VIENA 27 (Agerpres). — TASS

In şedinţa din dimineaţa zilei de 26 Noembrie a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii primul a luat cuvântul **Theodore Harris** (Marea Britanie).

După ce şi-a exprimat speranţa că Consiliul Mondial al Păcii se va opune reînarmării Germaniei, Harris a declarat: Astăzi cerem să fie înfăptuită dezarmarea şi interzicerea bombelor atomică şi cu hidrogen, ceeace ar constitui primul pas spre preîntâmpinarea unui al treilea război mondial.

A urmat apoi la cuvânt **Salazar Santos** (Columbia), care a subliniat că sprijinul necondiţionat acordat Statelor Unite de către reprezentanţii ţărilor Americii Latine la O.N.U., trimiterea de trupe în Coreea de către unele din aceste ţări, precum şi refuzul lor de a recunoaşte Republica Populară Chineză se datoresc faptului că marea majoritate a ţărilor Americii Latine au regimuri reacţionare care execută docil toate ordinele primite dela Departamentul de stat al S.U.A. Dar poziţia guvernelor acestor ţări nu oglindeşte câtuşi de puţin adevăratele opinii ale popoarelor din America Latină.

Reprezentanta Camerunului, **Jeanne Ebollo**, care a luat apoi cuvântul, a declarat că în 1952 în ţara sa a fost constituit un comitet pentru apărarea păcii. Partizanii păcii din Camerun desfăşoară cu vigoare lupta împotriva propagandei oficiale, care pretinde că mişcarea de independenţă naţională şi pentru pace din ţările coloniale şi dependente ar fi inspirată de Moscova. Populaţia Camerunului, a spus Jeanne Ebollo, a salutat cu bucurie vestea încetării operaţiunilor militare în Coreea. Această ştire a însufleţit popoarele coloniale la lupta pentru pace şi independenţă naţională, arătând că popoarele pot şi trebue să constrângă pe imperialişti să pună capăt operaţiunilor militare şi să înceapă tratative de pace.

Maria Lamas (Portugalia) a declarat în cuvântarea ei că popoarele din întreaga lume trebue să se opună cu fermitate războiului şi să ceară guvernelor lor să contribue la slăbirea încordării internaţionale, ceeace constitue singura chezăşie pentru o pace trainică.

Aderarea Portugaliei la pactul Atlantic, a spus Maria Lamas în continuare, a creat o mare primejdie pentru ţara mea. Tratatul militar încheiat de Portugalia cu S.U.A. cuprinde o clauză prin care se permite construirea de baze militare americane în insulele Azore.

Cât priveşte Portugalia continentală, şi acolo sunt în curs pregătiri pentru transformarea ei într'o uriaşă bază militară, în caz de război.

Toate acestea impun intensificarea luptei împotriva folosirii bombelor cu hidrogen şi atomică, precum şi a tuturor celorlalte mijloace de exterminare în masă. Trebue să cerem tuturor guvernelor să sprijine interzicerea acestor arme.

Savantul mongol **Damdin Surun** a declarat că în prezent în întreaga lume nu există cuvinte mai odioase decât cuvintele război şi omor. In acelaş timp, cele mai scumpe cuvinte pentru toţi oamenii de bună credinţă, pentru întreaga omenire progresistă sunt cuvintele „pace" şi „prietenie".

In numele poporului mongol, Damdin Surun a sprijinit declaraţia lui Joliot-Curie cu privire la necesitatea unei cât mai grabnice reuniuni a reprezentanţilor celor cinci mari puteri. El a exprimat solidaritatea poporului din R. P. Mongolă cu eroicul popor coreean şi a lansat un apel în vederea convocării cât mai grabnice a conferinţei politice pentru Coreea cu participarea reprezentanţilor părţilor beligerante şi a celor cinci state neutre interesate.

A luat apoi cuvântul **Fermin Beretervidle** (Argentina) care a vorbit despre succesele obţinute de mişcarea partizanilor păcii în această ţară latino-americană. Poporul argentinian luptă cu înflăcărare pentru tratative paşnice, fiind perfect conştient că pacea nu poate fi dobândită fără o înţelegere. In Argentina s'au strâns 1.500.000 de semnături pe apelul dela Stockholm şi 3.500.000 de semnături pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Influenţa partizanilor păcii creşte necontenit. Numai la Buenos Aires au fost constituite peste 100 de consilii şi comitete de luptă pentru pace. Beretervidle a protestat împotriva penetraţiei economice, politice şi militare a S.U.A. în ţările latino-americane.

In sala Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 26 (prin telefon). — Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii se apropie de sfârşit. Incepând de Miercuri cele 3 comisii: comisia politică, comisia organizatorică şi comisia culturală, activează intens. Fiecare membru al Consiliului Mondial al Păcii sau invitat la parte la activitatea unela sau altela dintre comisii. Dezbaterile sunt deosebit de vii şi de interesante. Aci se exprimă diferitele puncte de vedere, se înfruntă diferite păreri, se fac şi se discută propuneri, se formulează principiile care vor sta la baza documentelor sesiunii. Activitatea în comisii oglindeşte cât de deosebite sunt opiniile şi convingerile participanţilor la sesiune şi cum, în ciuda acestei diversităţi, se ajunge în cele din urmă la o platformă şi soluţii comune.

Iată o dovadă evidentă a faptului că în toate problemele politice la ordinea zilei acordul este posibil, atunci când au loc discuţii la baza cărora stă dorinţa sinceră de pace şi colaborare.

Paralel cu lucrul în comisii continuă dezbaterile în şedinţele plenare. Mereu alţi oratori din diferite ţări proiectează lumină asupra unuia sau altuia dintre aspectele situaţiei internaţionale, subliniind necesitatea eforturilor pentru micşorarea încordării internaţionale. In mod special sunt analizate problemele legate de interzicerea armelor atomică şi cu hidrogen, de reducerea cursei înarmărilor şi de organizarea de către unele puteri a bazelor militare pe teritoriul unor state străine vecine cu Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară.

In acest sens a reţinut atenţia cuvântarea d-nei Eugénie Cotton, preşedinta F.D.I.F. Ocupându-se de problema energiei atomice, vorbitoarea a evocat într'un chip mişcător ce imens bine pentru omenire ar însemna folosirea acestei mari descoperiri ştiinţifice în interesul umanităţii. Dar, în loc de aceasta, unele state îşi fac socoteala cum să folosească energia atomică în scopul distrugerilor. Asemenea intenţii sunt date neîncetat în vileag de presa americană. Eugénie Cotton a citat partea din cuvântarea rostită de prof. Florica Mezincescu în numele delegaţiei române, în care s'a relatat despre harta publicată în revista „United States News and World Report" care indica Uniunea Sovietică şi ţările vecine cu ea şi spre care convergeau bombardiere venite de pe bazele americane din Arabia Saudită, Turcia, Tripolis, Maroc, Groenlanda etc. Faţă de aceste planuri, bărbaţii şi femeile din toată lumea — a arătat Eugénie Cotton — trebue să-şi ia angajamentul de a-şi uni forţele pentru a hărăzi omenirii un viitor de pace, fericire şi frumuseţe.

Un rol imens în această privinţă revine oamenilor de ştiinţă din toată lumea. El a fost scos în evidenţă cu toată forţa în cuvântarea rostită în şedinţa din 26 Noembrie de A. Nesmeianov, preşedintele Academiei de Ştiinţe a Uniunii Sovietice.

In cursul după amiezii de azi a sosit la Viena, spre a participa ca invitat la lucrările sesiunii, cunoscutul pastor Niemoeller, din Germania occidentală. Luând cuvântul la puţin timp după sosire, el a subliniat că toţi credincioşii au datoria să acţioneze din toate puterile pentru menţinerea şi întărirea păcii. El a condamnat activitatea vârfurilor unor partide aşanumite creştine sau catolice care, prin activitatea lor, slujesc în fapt forţele agresive.

Cuvântarea lui Niemoeller s'a bucurat de o bună primire din partea participanţilor la sesiune.

I. FANTANARU

Nota Guvernului Sovietic
adresată Guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. cu privire la convocarea unei conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 Noembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit note identice din partea Guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. ca răspuns la nota Guvernului Sovietic din 3 Noembrie în problema convocării unei conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe.

La 26 Noembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis Ambasadelor Franței, Angliei și S.U.A. la Moscova nota de răspuns a Guvernului Sovietic.

Urmează textul notei Guvernului Franței din 16 Noembrie 1953 și textul notei Guvernului Sovietic din 26 Noembrie 1953.

Nota Guvernului Franței din 16 Noembrie 1953

Ambasada Franței își exprimă stima sa față de Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și are onoarea de a-i comunica următoarele:

1. Acționând în strânsă legătură cu Guvernele American și Englez, Guvernul Francez a studiat minuțios nota pe care Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste i-a trimis-o la 3 Noembrie, ca răspuns la nota sa din 18 Octombrie, cu propunerea de a se convoca la 9 Noembrie la Lugano o conferință a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe. Pe de altă parte, au avut loc consultări cu Guvernul Republicii Federale Germane și cu autoritățile germane din Berlin.

2. Guvernul Francez constată cu regret că pentru a treia oară în decursul ultimelor patru luni Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a respins invitația care i-a fost adresată în scopul studierii celor mai urgente probleme internaționale. Guvernul Francez continuă să considere că cea mai bună metodă pentru micșorarea încordării internaționale constă în aceea ca, prin eforturi perseverente și constructive, să se găsească mijloacele pentru înlăturarea consecvență a dificultăților existente și, în primul rând, a acelora care necesită o rezolvare grabnică. Călăuzindu-se după aceste considerente, el a propus să se convoace o conferință a celor patru Miniștri ai Afacerilor Externe pentru a rezolva problemele pe care le pune Germania, în special problema unificării ei libere, și, pe de altă parte, pentru a realiza încheierea Tratatului de stat cu Austria, și își continuă eforturile în scopul de a face cu putință convocarea Conferinței politice în Coreea.

3. Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, dacă s'ar judeca după nota sa din 3 Noembrie, prevede convocarea unei conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe cu participarea Ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, pornind dela o concepție atât de diferită încât conferința nu numai că s'ar împotmoli în dezbateri inutile și nesfârșite, dar, afară de aceasta, nu ar da posibilitatea de a se realiza vreun progres în reglementarea problemelor concrete având un caracter urgent.

4. Guvernul Francez nu-și însoțește invitația cu niciun fel de condiții și se străduește neîncetat să țină seama, în măsura posibilului, de punctul de vedere al Guvernului Sovietic. Acesta din urmă însă, dimpotrivă, subordonează convocarea conferinței Miniștrilor Afacerilor Externe unei serii de cereri prealabile. Unele dintre ele nu au nicio legătură cu Europa dar, după părerea Guvernului Sovietic, ar trebui să fie satisfăcute chiar înainte de a se putea începe examinarea problemelor europene. Altele ar atrage după sine renunțarea de către Franța, Marea Britanie și Statele Unite la toate planurile de asigurare a propriei lor securități. O Europă occidentală lipsită de apărare — acesta se pare că este prețul pe care Uniunea Sovietică îl cere pentru participarea la conferință. Guvernul Sovietic nu poate să nu știe că asemenea cereri sunt absolut inacceptabile.

5. Guvernul Francez este nevoit să tragă din ultima notă sovietică concluzia că Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste nu dorește în momentul de față să înceapă tratative de natură să ducă la rezultate pozitive. Dar, Guvernul Francez este hotărît să continue să folosească toate mijloacele posibile pentru realizarea unui acord asupra celor mai urgente probleme a căror rezolvare este necesară pentru slăbirea încordării internaționale.

Deaceea, el menține invitația pe care el a adresat-o Guvernului Sovietic la 18 Octombrie, fiind convins că tratativele asupra acestor probleme vitale ar pregăti calea spre un acord mai larg și ar contribui în felul acesta la restabilirea unei păci adevărate în întreaga lume.

Nota Guvernului Sovietic din 26 Noembrie 1953

Guvernul Sovietic confirmă primirea notei din 16 Noembrie a. c. a Guvernului Franței, care este un răspuns la nota Guvernului Sovietic din 3 Noembrie.

Guvernul Francez declară că Guvernul U.R.S.S. ar fi respins propunerea cu privire la o conferință a Miniștrilor Afacerilor Externe asupra celor mai urgente probleme internaționale. Această afirmație nu corespunde realității și este în vădită contradicție cu cele spuse de Guvernul Sovietic în nota sa din 3 Noembrie. După cum se știe, în această notă Guvernul Sovietic nu numai că nu a respins propunerea cu privire la convocarea unei conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe asupra celor mai urgente probleme internaționale cu participarea Ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, dimpotrivă, a confirmat din nou atitudinea sa pozitivă față de convocarea unei asemenea conferințe, deși propunerea Guvernului U.R.S.S. nu a coincis cu propunerea Guvernului Franței.

Guvernul Sovietic a propus: „să se convoace o conferință a Miniștrilor Afacerilor Externe și la această conferință:

1. Să se examineze de către Miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Statelor Unite ale Americii, Republicii Populare Chineze, Uniunii Sovietice măsurile pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale.

2. Să se examineze de către Miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Statelor Unite ale Americii și Uniunii Sovietice problema germană, inclusiv toate propunerile făcute în cadrul pregătirii conferinței".

Guvernul Sovietic consideră necesar să amintească că propunerea sa cu privire la convocarea unei conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe el a prezentat-o în repetate rânduri în decursul ultimelor luni și anume: la 4 August, la 28 Septembrie, la 3 Noembrie.

Astfel, Guvernul Sovietic a stăruit cu consecvență asupra convocării unei conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe pentru examinarea problemei generale privind măsurile în vederea micșorării încordării în relațiile internaționale și, în special, a problemei germane, a cărei rezolvare este legată în modul cel mai strâns de asigurarea securității în Europa, și, prin urmare, de micșorarea încordării în situația internațională. Și în prezent Guvernul Sovietic consideră necesară convocarea unei astfel de conferințe. După părerea Guvernului Sovietic, o astfel de conferință nu trebuie limitată dinainte la examinarea vreunei probleme oarecare, ci trebue să aibă cu adevărat posibilitatea de a supune examinării problemele internaționale cele mai urgente.

Propunerea Guvernului Sovietic cu privire la convocarea unei conferințe cu participarea Miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A., U.R.S.S. și Republicii Populare Chineze, în vederea examinării măsurilor pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale, și cu participarea Miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. pentru discutarea problemei germane, este pătrunsă de o singură năzuință, generală, aceea de a contribui la atenuarea încordării internaționale și, în special, la asigurarea unei securități trainice în Europa, ceeace necesită reglementarea definitivă a problemei germane.

Guvernul Francez declară deasemenea că năzuiește spre micșorarea încordării internaționale și amintește cu acest prilej ca probleme dintre cele mai urgente: problema germană, încheierea Tratatului de stat cu Austria, sprijinirea convocării unei conferințe politice în Coreea. Chiar numai enumerarea problemelor menționate arată că Guvernul Francez consideră printre problemele internaționale cele mai urgente care urmează a fi examinate la o conferință a Miniștrilor Afacerilor Externe atât anumite probleme privind Europa, cât și probleme privind Asia. Întrucât Guvernul Francez a recunoscut că la o conferință a Miniștrilor Afacerilor Externe trebue examinate și probleme care privesc situația din Asia, rezultă că participarea Republicii Populare Chineze, alături de celelalte patru mari puteri, la examinarea și reglementarea problemelor de acest fel este absolut firească și necesară.

Totodată, nu există niciun fel de temei pentru a nega faptul evident că a devenit necesară examinarea măsurilor pentru micșorarea încordării în situația internațională în ansamblu, acesta fiind țelul spre care sunt îndreptate eforturile perseverente ale Guvernului Sovietic, iar aceasta înseamnă că o conferință cu participarea Miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A., U.R.S.S. și Republicii Populare Chineze este o chestiune ce nu suferă amânare.

Tocmai pentrucă examinarea chestiunii privind măsurile pentru destinderea situației internaționale în ansamblu este nu numai o chestiune actuală ci și una ce nu suferă amânare, Guvernul Sovietic a considerat și consideră necesară convocarea unei conferințe cu participarea tuturor marilor puteri fără niciо excepție. Deoarece Guvernul Franței declară că urmărește și el scopul de a contribui la slăbirea încordării internaționale, obstacolele în calea convocării conferinței celor cinci puteri: Franța, Anglia, S.U.A., U.R.S.S. și Republica Populară Chineză ar trebui să cadă. De aici reiese deasemenea întreaga netemeinicie a obiecțiunilor în legătură cu această problemă cuprinse în nota din 16 Noembrie. Guvernul U.R.S.S. confirmă poziția expusă în nota sa din 3 Noembrie în problema conferinței Miniștrilor Afacerilor Externe.

Totodată, Guvernul U.R.S.S. declară din nou că planurile constituirii așanumitei „armate europene" care deschid ușile renașterii militarismului german și remilitarizării Germaniei occidentale, ca și amenajarea pe teritoriul unei serii de state europene de baze militare străine care creează o amenințare pentru securitatea altor state europene — sunt incompatibile cu interesele securității în Europa.

Guvernul Sovietic respinge ca lipsită de orice temei declarația cuprinsă în nota Guvernului Francez din 16 Noembrie, că atitudinea negativă a Uniunii Sovietice față de crearea armatei europene ar reprezenta cererea ca „Franța, Marea Britanie și Statele Unite să renunțe la toate planurile de asigurare a propriei lor securități", poziția menționată a U.R.S.S. neatingând deloc chestiunea forțelor armate ale acestor state. Tot atât de neîntemeiată este și declarația „o Europă occidentală lipsită de apărare — acesta se pare că este prețul pe care Uniunea Sovietică îl cere pentru participarea la conferință", făcută în mod vădit în scopuri propagandistice.

După cum se știe, sub denumirea de „armată europeană", se face încercarea de a se crea o armată a celor șase state: Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg.

Prin urmare, acest plan prevede constituirea unei armate a unei grupări restrânse de state europene, în care nu este inclusă majoritatea țărilor Europei.

Totodată scopul principal al constituirii armatei europene este crearea posibilității restabilirii unei armate regulate în Germania occidentală, cu includerea armatei vestgermane în armata europeană menționată, ca principală forță militară. Constituirea armatei europene este sprijinită pe toate căile de hitleriștii de ieri și de cei-lalți revanșarzi germani care, urmărind scopurile lor agresive, caută să pregătească dezlănțuirea unui nou război și să târască în acesta nu numai poporul german ci și alte popoare ale Europei, întrucât le va fi impusă constituirea unei armate europene.

Primejdia realizării unui asemenea plan de constituire a armatei europene trebue să fie înțeleasă de toate popoarele din Europa, inclusiv de popoarele din acele țări care sunt atrase astăzi la constituirea acestei armate, deoarece este limpede că sub camuflajul așa zisei „armate europene" este reînviată armata militarismului german. Constituirea armatei europene nu poate însemna nimic altceva decât formarea unei grupări agresive din câteva state europene care, sprijinindu-se pe forțele armate incluzând în efectivul lor și armata revanșardă vestgermană, se va opune unei serii întregi de alte state europene — Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei și altor țări. În felul acesta, planul constituirii armatei europene nu poate să contribuo deloc la consolidarea păcii în Europa. Un asemenea plan are în vedere opunerea unei părți a Europei, celeilalte părți a Europei.

El nu poate duce la micșorarea încordării în relațiile internaționale ci dimpotrivă va contribui la întețirea contradicțiilor între țările Europei și prin aceasta la intensificarea primejdiei unor noi aventuri militare. În felul acesta, crearea armatei europene care descătușează forțele militarismului german, cele mai primejdioase pentru cauza păcii în Europa, conține în sine amenințarea unui nou război mondial, lucru de care nu pot să nu țină seama popoarele iubitoare de pace din întreaga lume.

Pronunțându-se împotriva așazisei „armate europene", Guvernul Sovietic pornește dela aceea că constituirea unei asemenea armate nu poate contribui deloc la întărirea securității în Europa, ci va duce în mod inevitabil la rezultate contrare. Constituirea unei asemenea armate nu are nimic comun cu dorința de a împiedica ca Europa occidentală, pe care de altfel nimeni nu o amenință, să rămână fără apărare.

Asigurarea securității țărilor Europei occidentale va fi trainică dacă se va baza nu pe opunerea țărilor Europei occidentale țărilor Europei răsăritene, ci pe conjugarea eforturilor tuturor țărilor europene în ce privește asigurarea securității în Europa. Aceste eforturi pot și trebue să se bizue pe obligațiile asumate anterior de puterile respective, obligații al căror scop este preîntâmpinarea unor noi acte de agresiune în Europa.

Pronunțându-se împotriva constituirii armatei europene, Uniunea Sovietică acționează în interesele preîntâmpinării primejdiei unui nou război și, prin urmare, în interesele asigurării unei adevărate securități în Europa. Uniunea Sovietică este gata să depună împreună cu celelalte țări din Europa toate eforturile pentru a contribui la asigurarea securității europene printr'o înțelegere corespunzătoare între toate țările Europei, independent de orânduirea lor socială.

Securitatea poate fi asigurată în întregime tuturor țărilor europene dacă eforturile Franței și U.R.S.S. cât și eforturile celorlalte țări ale Europei vor corespunde tocmai acestor scopuri. Aceasta cere deasemenea ca problema germană, care are cea mai mare însemnătate pentru întărirea securității în Europa, să fie rezolvată în interesul refacerii unității și independenței Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace.

Cele spuse permit să se tragă concluzia că, întrucât Guvernele Franței și U.R.S.S. năzuesc spre consolidarea păcii și securității internaționale, ele trebue să fie interesate în examinarea neîntârziată atât a problemei privitoare la măsurile pentru slăbirea încordării situației internaționale în ansamblu, cât și în examinarea specială a problemei securității în Europa și în rezolvarea corespunzătoare a problemei germane. Aceasta a și fost esența propunerii făcute de Guvernul Sovietic în nota din 3 Noembrie.

Totuși, întrucât schimbul de note al U.R.S.S. cu Franța, precum și cu Anglia și S.U.A., nu a dus până în prezent la stabilirea unor puncte de vedere comune în ceeace privește propunerile mai sus menționate, este necesar să se examineze această problemă în cadrul unei întâlniri corespunzătoare a Miniștrilor Afacerilor Externe.

Totodată, Guvernul Sovietic ia act de declarația cuprinsă în nota Guvernului Francez din 16 Noembrie că nu leagă participarea sa la conferința Miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, U.R.S.S., Angliei și S.U.A. de vreo condiție cu caracter preliminar.

Declarații identice au fost făcute de Guvernele Angliei și S.U.A.

Călăuzit de dorința de a contribui la reglementarea cât mai grabnică a problemelor internaționale urgente, Guvernul Sovietic declară că este gata să ia parte la o conferință a Miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, U.R.S.S., Angliei și S.U.A.

Guvernul Sovietic consideră necesar să declare că, în virtutea considerentelor expuse mai sus, el va pune la această conferință problema convocării într'un viitor apropiat a unei conferințe a Miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A., U.R.S.S. și Republicii Populare Chineze, în scopul micșorării încordării în relațiile internaționale.

După părerea Guvernului Sovietic, locul potrivit pentru ținerea unei conferințe a Miniștrilor celor patru puteri ar putea fi orașul Berlin.

Guvernul Sovietic a adresat deasemenea note similare Guvernelor Angliei și S.U.A.

Primirea de către V. M. Molotov a ambasadorului Mexicului în U.R.S.S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 Noembrie, Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe Alfonso Rosenzweig Diaz, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Mexicului în U.R.S.S., în legătură cu apropiata remitere de către acesta a scrisorilor de acreditare către Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Reuniune festivă la Moscova consacrată Lunii prieteniei anglo-sovietice

MOSCOVA 27 (Agerpres). — După cum anunță presa sovietică, la 26 Noembrie a avut loc la Moscova, la Asociația unională pentru legăturile culturale cu străinătatea (V.O.C.S.) o reuniune festivă consacrată Lunii prieteniei anglo-sovietice. La reuniune au participat oameni de știință, scriitori, artiști și fruntași ai culturii sovietice. Printre cei prezenți a fost și dl. Richard Freeborn, reprezentant al ambasadei Marii Britanii în U.R.S.S.

Reuniunea a fost deschisă de Iacovlev, vicepreședinte al conducerii V.O.C.S.-ului. El a urat fericire și prosperitate poporului englez și noi succese în dezvoltarea legăturilor culturale anglo-sovietice, care contribue la întărirea prieteniei între popoarele U.R.S.S. și Angliei.

V. Kemenov, membru corespondent al Academiei de Arte a U.R.S.S., a vorbit despre legăturile culturale dintre popoarele sovietic și englez.

Reuniunea s'a terminat printr'un concert în cadrul căruia au fost executate lucrări ale clasicilor muzicii ruse și engleze. După aceea a fost prezentat filmul artistic englez „Insemnările clubului Pickwick", după romanul lui Charles Dickens.

Pentru participanții la reuniune a fost organizată o expoziție de cărți ale unor autori englezi, editate în Uniunea Sovietică în limbile engleză și rusă.

Atmosferă de pesimism la conferința dela Haga

HAGA 27 (Agerpres). — La 26 Noembrie s'a deschis la Haga conferința miniștrilor afacerilor externe ai celor șase țări vesteuropene (Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg).

După cum relatează agențiile de presă, conferința este consacrată elaborării proiectului așanumitei „comunități politice europene" (..Mica Europă") care urmează să fie suprastructura politică a așezisei „comunități defensive europene".

★

PARIS 27 (Agerpres). — Comentând conferința miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Germaniei occidentale, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului, care s'a deschis la Haga, ziarele pariziene scriu despre „atmosfera sumbră de pesimism" care apasă asupra reuniunii dela Haga a reprezentanților oficiali ai „Micii Europe" și subliniază existența unor serioase contradicții în rândul participanților la conferință. Astfel, ziarul „Le Combat" scrie că conferința dela Haga se deschide „fără Franța", întrucât secretarul general al ministerului afacerilor externe, Parodi, „nu are niciun fel de împuterniciri pentru a lua hotăriri" și va avea doar rolul de observator. „Dar chiar dacă la conferință ar asista toți delegații, scrie ziarul „L'Aurore", nici el n'ar fi avut niciun motiv special să spere că problemele se vor discuta într'o atmosferă de încredere, întrucât el știu că părerile lor sunt divergente..."

Ziarul subliniază că din cauza acestor divergențe soarta „Micii Europe" inspiră îngrijorare.

Ziarul „Parisien Libéré" scrie că, întrucât ministrul francez al afacerilor externe lipsește dela conferința dela Haga, ca poate fi doar o „conferință de lucru" la care vor fi discutate „principiile administrării comunității politice europene" și nu se poate aștepta ca la această conferință să fie elaborată definitiv constituția europeană.

In Camera deputaților din Belgia

BRUXELLES 27 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, la 26 Noembrie, Camera deputaților din Belgia a ratificat cu 148 voturi pentru, 49 contra și 3 abțineri, acordul cu privire la crearea „armatei europene".

Un ziar iranian despre planurile americano-engleze în Iran

TEHERAN 27 (Agerpres). — TASS Ziarul „Davare Milli" publică un articol despre apropiata vizită în Iran a vicepreședintelui Statelor Unite, Nixon. Ziarul arată că această „vizită" este o urmare a rivalității politice dintre Marea Britanie și Statele Unite.

Imperialiștii anglo-americani, scrie ziarul, încearcă să profite la maximum de situația creată în Iran. In același timp, fiecare caută să ia inițiativa și să smulgă concesiuni dela celălalt. Ei se grăbesc să pună poporul iranian în noi lanțuri, și pentru a realiza „acest sinistru scop se duce în Iran Richard Nixon, vicepreședintele S.U.A.".

Această vizită „subită", „neașteptată" și „oportună" are drept scop realizarea planurilor americane camuflate prin declarații ademenitoare ca „dezvoltarea și intensificarea raporturilor prietenești între cele două țări", „efectuarea lucrărilor de amenajare" etc.

Din fericire însă, scrie ziarul, poporul iranian s'a deșteptat și nimic nu îl poate înșela. Scopul pe care îl urmărește vizita susnumitului politician american, ca și cea a altor reprezentanți ai departamentului de stat al S.U.A., este amestecul în soarta țării noastre. Nixon va încerca să netezească calea spre o înțelegere în problema petrolului în favoarea Americii pentru ca Hoover Jr., consilier special al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele petrolului, să-și poată continua activitatea sa de mediator într'o direcție bine determinată.

Nixon, continuă ziarul, care intenționează să vină în Iran, trebue să știe că Iranul nu este Arabia Saudită, nici Irakul, nici Turcia, nici vreo altă țară din Orientul Mijlociu și Apropiat.

Poporul iranian, remarcă ziarul, are deplină încredere în forțele sale creatoare și constructive și își va apăra independența până la ultima suflare.

Nota guvernului egiptean adresată guvernului S.U.A.

CAIRO 27 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, ministrul afacerilor externe al Egiptului, Fawzi, a primit la 25 Noembrie pe ambasadorul american la Cairo, Caffery, și i-a remis o notă a guvernului egiptean în legătură cu relațiile americano-egiptene.

Comentatorul diplomatic al ziarului „Al-Ahram" scrie că nota egipteană conține o analiză a atitudinii S.U.A. față de Egipt în lumina recentei declarații a lui Naser, vicepreședinte al Consiliului de miniștri al Egiptului, că S. U. A. „nu fac decât promisiuni deșarte".

Partea americană a hotărît să nu publice această notă care este în dezavantajul S. U. A. Caffery a declarat reprezentanților presei că „ei nu vor afla niciodată conținutul notei".

Grevă în Coreea de Sud

SEUL 27 (Agerpres). — In Coreea de Sud cresc nemulțumirile populației împotriva ocupanților americani.

Agenția Reuter anunță că la 25 Noembrie 600 de muncitori sudcoreeni ai Comisiei O.N.U. pentru reconstrucția Coreei au declarat o grevă de 48 de ore cerând majorarea salariilor. După cum a declarat un purtător de cuvânt al muncitorilor, tratativele între muncitori și direcție pentru a obține această majorare durează de peste un an.

Concedieri în masă în S. U. A.

NEW YORK 27 (Agerpres). — Presa americană anunță zilnic concedieri în masă în diferite ramuri industriale, în urma scăderii continue a producției.

Deosebit de dureros au fost loviți muncitorii din industria alimentară, din care numai în cursul lunii Octombrie au fost concediați 85.000 de muncitori.

Potrivit ziarului „Financial Times", s'au făcut concedieri masive în industria textilă, a pielăriei, de mobile.

Regiunea Detroit, centrul industriei de automobile din S.U.A., a fost greu lovită de șomaj. Potrivit datelor oficiale, în luna Octombrie numărul șomerilor din această regiune s'a ridicat la 76.000. In curând, numărul șomerilor va crește și mai mult, în urma proiectatei reduceri cu peste 27% a producției uzinelor de automobile din Detroit.

In întreg statul Michigan (a cărui capitală este Detroit), numărul șomerilor s'a ridicat la 15 Octombrie la 118.000, ceeace reprezintă o creștere cu 3.000 față de luna precedentă. Anul trecut la aceeași dată, numărul șomerilor era de numai 50.000.

Deosebit de numeroase sunt concedierile în industria de aparate de radio și televiziune. Societatea „Avco Manufacturing Company" a concediat 20% din numărul salariaților ei. „Raytheon Manufacturing Company" a redus numărul personalului cu 18%. Uzinele care produc piese pentru aparatele de radio și televiziune au anunțat deasemenea reduceri masive de personal.

Închiderea a numeroase mine de cărbune în Pennsylvania în cursul ultimilor ani a provocat foamete și mizerie în numeroase localități miniere. In momentul de față, mulți locuitori, foști mineri, care și-au găsit de lucru în industria metalurgică, sunt loviți din nou de șomaj în urma reducerii producției la oțelăriile din Pennsylvania.

O înfrângere a reacțiunii la conferința C. I. O. din California

SAN DIEGO 27 (Agerpres). — La ședința de închidere a conferinței organizației din California a C.I.O., cei 400 de delegați au respins în unanimitate propunerea prezentată de John Despol, secretar al C.I.O., de a se cere promulgarea unei legi pentru „inregistrarea comuniștilor" în California.

Microfoanele au fost asaltate de delegați care și-au exprimat protestul împotriva legii propuse de John Despol.

Vorbitorii au subliniat că ideea de a se impune înscrierea persoanelor aparținând vreunei organizații politice constitue o violare a drepturilor cetățenești.

Deschiderea în Elveția a expoziției „Teatrul în România"

BASEL 27 (Agerpres). —

Zilele acestea s'a deschis la Basel (Elveția) expoziția intitulată „Teatrul în România".

La inaugurare, reprezentantul organizației „Kultur und Volk" a vorbit despre dezvoltarea teatrului și noii dramaturgii în R.P.R.

—o—

Impresiile unui ziarist indian despre R. P. R.

Agerpres 27. — Cu prilejul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, țara noastră a fost vizitată de numeroși ziariști, printre care și de ziaristul indian Om Prakash Arya. După plecarea sa, el a publicat în ziarul „Tägliche Rundschau" impresiile culese în Republica Populară Română.

Oriunde m'am aflat am făcut cunoștință cu oameni, individual — scrie acest ziarist.

In cursul săptămânilor pe care le-am petrecut în România am vizitat o gospodărie agricolă colectivă. Stând de vorbă cu un țăran am aflat că are casă proprie. Mi-a vorbit cu mândrie de interiorul său ca și de cusăturile care îi împodobesc casa și care erau făcute de mâna soției sale.

Odată cu reforma agrară de după cel de al doilea război mondial, s'a schimbat și viața lui. Dar abia intrarea în gospodăria agricolă colectivă l-a făcut să trăiască o adevărată viață nouă. Acolo a învățat să scrie și să citească. Acolo a văzut primul film. An de an viața lui s'a îmbunătățit.

Am mai discutat și cu alți țărani și toți spuneau aproape același lucru. Pe fețele lor se citea bucurie și hotărîre, se oglindea viața lor nouă.

Printre alții am mai stat de vorbă cu un muncitor care își petrecea concediul la Predeal, o localitate încântătoare în munți. Era strungar la uzinele „Vulcan".

L-am întrebat, scrie în continuare Arya, ce s'a schimbat în țară, după părerea lui. Mi-a răspuns imediat că înainte lucra pentru patron, pe când acum lucrează pentru societate. Înainte a locuit într'un bordei, astăzi are o locuință modernă...

Am fost uluit de câtă înțelegere dădea dovadă în problemele politice și economice.

L-am întrebat dacă este silit să muncească, deoarece în Apus se vorbește mult despre „muncă forțată". El a zâmbit și părea că mă compătimește pentru ignoranța mea. Apoi mi-a spus că n'am decât să-l privesc și să-i spun dacă arată a om care face muncă forțată...

Este un fapt cunoscut că absoluta libertate a muncii este o premiză pentru desfășurarea inițiativei intelectuale. Dacă aceasta nu ar fi existat, n'ar fi fost posibile sutele de mii de inovații ale muncitorilor din Republica Populară Română. Am constatat că în R.P.R. munca este o onoare. Numai cine cunoaște condițiile de muncă din țările occidentale poate aprecia aceasta.

Voi păstra întotdeauna în minte această atmosferă de libertate, aceste fețe tinere strălucitoare și pline de viață, scrie Om Prakash Arya în încheiere. Progresul în Republica Populară Română este ca un torent de munte care nu poate fi oprit de obstacolele ce se află în calea sa.

—o—

PE SCURT

● După cum transmite agenția Kiodo Tușin, în cadrul unui meeting de masă convocat la 26 Noembrie la Tokio în sprijinul dezvoltării comerțului dintre Japonia și China, a fost adoptată hotărîrea de a cere Organizației Națiunilor Unite să convoace o conferință economică internațională cu participarea țărilor din lagărul democratic, în vederea restabilirii comerțului internațional normal.

● Jose Enamorado Cuesta, secretar al Comitetului portorican al partizanilor păcii, a făcut o vizită la sediul O.N.U. cerând delegaților diferitelor țări la Adunarea Generală să sprijine protestul său împotriva acțiunilor guvernului Statelor Unite care i-a anulat pașaportul, luându-i posibilitatea de a participa la actuala sesiune a Consiliului Mondial al Păcii dela Viena.

● Ziarele anunță că la Berna a fost semnat un acord comercial pe termen lung între Republica Cehoslovacă și Elveția. Acordul creează condiții pentru lărgirea continuă a relațiilor comerciale dintre Republica Cehoslovacă și Elveția.

● Ziarul „New York Times" a publicat o telegramă transmisă de corespondentul din Philadelphia al agenției United Press care anunță că William Douglas, membru al Inaltei Curți Federale, a protestat împotriva atmosferei create în Statele Unite de așanumita „vânătoare de vrăjitoare", care, cum a spus Douglas, „ne-a făcut să fim suspectați în străinătate..."

● Landtagul din landul Renania de Nord-Vestfalia a ridicat imunitatea parlamentară deputatului comunist Alfred Spindler pentru a da justiției lui Adenauer posibilitatea de a deschide o acțiune judiciară împotriva lui. Spindler este acuzat pentru faptul că a difuzat broșuri al căror conținut ar fi „periculos pentru stat".

● De curând a avut loc conferința Asociației americane pentru sănătatea publică, în cadrul căreia dr. J. E. Martin jr. a declarat că în Statele Unite, din 58.000 de muncitori dela minele de cărbuni 25.000 suferă de o boală de plămâni iremediabilă numită pneumoconiosis.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Național „I. L. Caragiale" (Studio): Schimbul de onoare; Național „I. L. Caragiale" (Comedia): D'ale carnavalului, „Momente" de I. L. Caragiale; Teatrul de Stat de Operetă: Aculina; Municipal: Vassa Jeleznova; Tineretului: Simeon Albac; Armatei (B-dul G-ral Magheru): De partea cealaltă; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Voi trăi mereu (Iulius Fucik); Teatrul Evreesc de Stat: Familia Grünwald; Țăndărică: Calul cu cocoșat (orele 9 și 16, la Ateneul R.P.R.).

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: Prințesa trufașă; București, Gh. Doja: Marile speranțe; Republica: Nu-i pace sub măslini; I. C. Frimu: Trei povestiri; Înfrățirea între popoare: Așteaptă-mă; Maxim Gorki: Jurământul, Masowse, Examenul, Barza galbenă; Lumina: Vietnamul în luptă, Comoara minune (desen animat); Victoria: Femeia deputat; Alex. Popov: Ruy-Blas; 8 Martie, Volga: Vacanță cu Andel; Vasile Roaită: Dragoste și ură; Cultural: Plecat fără adresă; Grivița: Învingătorii; Constantin David: Arena celor curajoși; Alex. Sahia, 23 August: Curcubeul; Flacăra: Cântă ciocârliile; T. Vladimirescu: Africa; Arta: Mizerabilii (ambele serii); Popular: Barbarii; M. Eminescu: Învățătoarea din Șatrii; Miorița: Bătălia din golful Caliacra (Amiralul Ușacov); Moșilor: Destinul unor femei; Donca Simo: Elixirul dragostei; Ilie Pintilie: Ciao-I-Man; 1 Mai, 8 Mai: Balaurul; Libertății: Rețeaua morții; N. Bălcescu: Neecha Nagar; Rahova: Fata cu părul cărunt; Olga Bancic: Nepoții gornistului (seria I-a).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scânteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.60.00, 7.61.30, 7.61.40

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. STALIN".